

odsev

Aleš Ocepek,
Arboretum Volčji Potok
Subvencionirane sezonske
vstopnice za Arboretum

Letna čistilna akcija
Dvesto jih je čistilo, da lahko vsi
živimo v lepšem okolju

Ob 15. maju,
prazniku Občine Trzin
Kdo so letošnji zaslužni občani,
prejemniki občinskih priznanj

Silvo Habat: Zlata čelada
V knjigi o motociklizmu in dirkanju
za Veliko nagrado

IZ TISKA PRIHAJA

Knjiga, ki osvetljuje dirkanje za veliko nagrado, svetovno prvenstvo od leta 1982 do 1990. To je biografija najuspešnejšega slovenskega dirkača iz Trzina, edinega, ki si je upal peljati dve sezoni svetovnega prvenstva v 500 GP iz katerega je nastal današnji MotoGP. To je bilo obdobje ameriških dirkačev in surovih dvotaktnih strojev brez elektronike za pomoč v vožnji.

SILVO HABAT ZLATA ČELADA

Velikost : 20 x 27 cm, trda vezava
Obseg 272 strani, 180 fotografij

28€

NAROČILA NA: e-pošta: habat_doo@siol.net
internet: www.slikopleskarstvo-habat.si
telefon: 041/942-524

Datum izdaje knjige: 28.5.2021

GAŠPERLIN
VRTNI CENTER

Vrtni center Gašperlin | Suhadole 100 | 1218 Komenda

Tel: 01 83 43 587 | vrtnicenter.si | gasperlin@vrtnicenter.si

ODPRTO: 8 -19, sobota 8-17, nedelja, praznik: zaprto

GAŠPERLIN
VRTNI CENTER

**Ponudba
kvalitetnega
balkonskega
cvetja.**

Hacetova 1,
DOLGI MOST-Ljubljana
Moste pri KOMENDI

Odsev, glasilo občine Trzin

→ Na naslovnici

Tabornice iz Čete Trzinskih skerc so pri pobiranju smeti z obrežja Pšate ustvarile kar živo verigo.
(foto: Tjaša Jankovič)

Glavna in odgovorna urednica:

Tanja Bricelj, trzin.odsev@gmail.com

Uredništvo: Tanja Jankovič, Miha Pavšek, Dunja Špendal, Barbara Kopač, Peter Hudnik, Majda Šilar

Redni avtorji prispevkov: Nina Rems, Nataša Pavšek, Brigita Ložar, Žana Babnik, Katja Rebolj, Matjaž Erčulj, Janez Gregorič, Andrej Grum, Boštjan Guček, Marko Kajfež, Dušan Kosirnik, Jožica Trstenjak, Milica Erčulj, Saša Hudnik, Valentin Orešek, Maja Brozovič, Miha Šimnovec, Anže Kosmač, Zoja Anžur

Avtorji fotografij: Zinka Kosmač, Tanja Jankovič, Miha Pavšek, Barbara Kopač, Peter Hudnik, Nina Rems, Tjaša Jankovič in drugi

Lektoriranje:

Mirjam Furlan Lapanja

Tehnično urejanje, prelom, priprava za tisk in tisk:

Specom d. o. o.

Oglasno trženje:

Podjetja, ki poslujejo v občini Trzin in okolici ter želijo objaviti tiskani oglas na naših straneh, se za trženje oglasnega prostora obrnite na Bojana Rauha, bojan.rauh@specom.si, ali pokličite 040 202 384.

Glasilo izhaja enkrat mesečno v nakladi 1.500 izvodov. Brezplačno ga prejmejo vsa gospodinjstva v Trzinu.

ISSN 1408-4902

V skladu z uredniško politiko in glede na razpoložljivost prostora v glasilu Odsev si pridržujemo pravico do objave ali neobjave ter krajšanja in preoblikovanja prispevkov.

Gradivo za naslednjo številko oddajte najpozneje do srede, **5. junija 2021**. Prispevke pošljite v elektronski obliki na naslov uredništva: **trzin.odsev@gmail.com**.

Odsev izdaja Občina Trzin.

Uredništvo Odseva: Mengeška cesta 22,
1236 Trzin

Občina Trzin

Spletna stran: www.trzin.si
e-pošta: info@trzin.si

Telefonske številke:

01/ 564 45 43, 01/ 564 45 44, 01/ 564 45 50
Faks: 01/ 564 17 72

Uradne ure:

Ponedeljek: 8.00–14.00
Sreda: 8.00–13.00 in 14.00–18.00
Petek: 8.00–13.00

Informacije o prireditvah in dogodkih v občini Trzin so na voljo tudi v občinskem informativnem središču na Ljubljanski cesti 12/f oz. na telefonski številki 01/ 564 47 30.

Čast

V teh dneh me je zadela vest o tem, da so vandali poškodovali smerne table na Veliki planini. Prav tako sem se sredi aprila na občinski čistilni akciji spraševala, kakšni ljudje mečejo smeti v naravo, in nekaj dni pozneje, ko je v uredništvo prišla fotografija nasmetenega otroškega igrišča, sem razmišljala, kako nagovoriti nekoga, da spremeni svoje vedenje. Kje je čast teh ljudi? Ali kdaj o sebi pomislijo, kakšne osebe so? Se kdaj zavedo, da vse, kar delajo naravi, službi, drugim ..., v resnici delajo sebi?

Čast, ugled, etika, integriteta ... te besede mi v zadnjem obdobju tudi sicer vse pogostejše odzvanjajo v mislih. Bega me spoznanje, da je le še malokomu mar za te vrednote. Mar res živimo v času, ko individualizirani posameznik gleda le na svojo prečastito, svoj žep, svojo korist, ko ni več ne spoštljivosti, ne uvidevnosti in ne časti?

Morda sem naivna. Ne nazadnje sem odraščala v času, ko smo kot osemletniki prisegli s častno zaobljubo. Da, častno pionirsko. Danes zares pogrešam med ljudmi samo en stavek iz tiste prislege: »Obljubljam, da bom zvest tovariš in dober človek.«

Prijatelj, na katerega se lahko zanesem, in dober človek! Kdo danes še prisega na to!? Mar še komu kaj pomeni etika? Samo tistemu najbrž, ki občuti kaj sramu ob tem, kadar ni dober. Čast in sram gresta z roko v roki. Brezsramnost pa je temelj za to, da neetično vedenje v družbi postane sprejemljivo. Kogar ni nikoli sram, ta bo zlahka metal smeti v naravo in uničeval smerne table, neuvidevno gazil po drugih in pohlepno grabil vse zase, druge zaničeval in jih poniževal, ne bo izbral sredstev, da le doseže svoj cilj ali zgolj iz svoje čiste zlobe potlači drugega.

Preden me strpate v koš jugonostalgikov le zato, ker sem omenila »pionirsko častno«, naj spomnim, da imajo svoje častne zaprisege tudi taborniki in skavti pa najbrž še kdo. Njihovih ne poznam, se pa zelo dobro spomnim reka, ki ga je kot življenjsko popotnico svojim otrokom delil moj stari ata: »Če nekomu ne moreš storiti nič dobrega, potem mu tudi slabega ni treba.« Kaj je to drugega kot nekakšna prisega po ZKP – zdravi kmečki pameti.

Bržkone bi se tukaj lahko skrival odgovor na to, kako človeku približati etiko. Častnost namreč raste od malih nog, zato se ni bati za vso številno mladež, ki je letos ob svojih starših sodelovala na čistilni akciji. In to mi daje upanje!

Foto: Živa Torj

Tanja Bricelj,
glavna in odgovorna urednica

Skupna občinska uprava občin Trzin, Komenda, Lukovica, Mengeš, Moravče, Vodice

Medobčinski inšpektorat in redarstvo

Mengeška cesta 9, 1236 Trzin
e-pošta: inspektorat@trzin.si

Telefonska številka:

01/564 47 20
Faks: 01/564 47 21

Uradne ure:

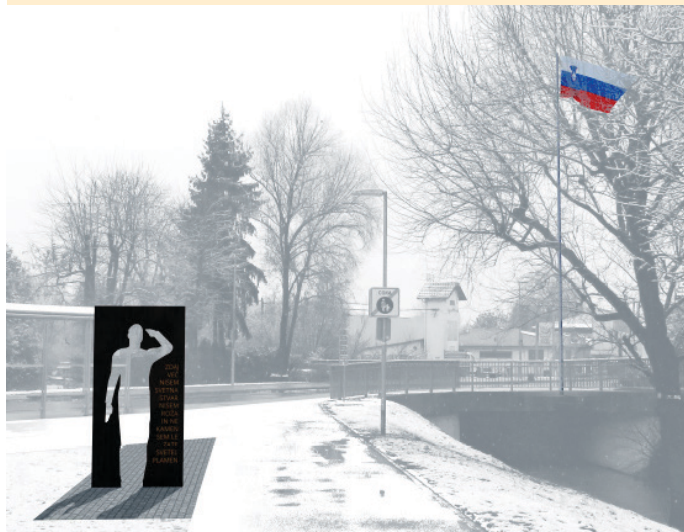
Ponedeljek: 9.00–11.00
Sreda: 9.00–11.00

Pogovor z županom Petrom Ložarjem

Ob 30. obletnici bitke bodo v Trzin povabili sam državni vrh

Z županom Petrom Ložarjem se o delu občinske uprave pogovarjamo vsake tri mesece. Tokrat smo ga spraševali o subvenciji sezonskih vstopnic za Arboretum (več na strani sedem), praznovanju bitke v Trzinu ob 30. obletnici osamosvojitve, pomanjkanju parkirnih površin in o trenutno aktualnih infrastrukturnih posegih. V času, ko je nastajal ta zapis, je bilo že jasno, da ob občinskem prazniku 15. maja spet ne bo slavnostne akademije s podelitvijo plaket zaslužnim občanom. Priznanja bodo nagrajenci prejeli na jesenski prireditvi, ki bo, upajmo, omogočala udeležbo primerne števila obiskovalcev.

Za zdaj tudi še ni znano, koliko ljudi bo lahko na prireditvi ob 30. obletnici bitke v Trzinu, a po besedah župana lahko v najboljšem primeru pričakujemo udeležbo do sto ljudi. Scenarij predvideva, da bo slavnost v nedeljo, 27. junija, ob 18.40, torej ob uri, ko je bil v bitki pri Gregčevem mostu izstreljen prvi strel. Na prireditvi so povabljeni predsednik države Borut Pahor, predsednik vlade Janez Janša in obrambni minister Matej Tonin, pa tudi predstavniki vojske in veteranskih organizacij. Poleg slavnostnih govornikov so predvideni še kulturni program, nastop godbe na pihala in odkritje znamenja Edvardu Peperku, padlemu v bitki. Za prireditveni prostor nameravajo v celoti zapreti most in del Ljubljanske ceste, prireditve pa naj bi v celoti v živo predvajali na spletu.

(skica: Avtor obeležja Edvardu Peperku je arhitekt Rok Benda.)

Med trenutnimi dosežki občinske uprave je župan poudaril usklajevanje zemljišč za širitev Športno rekreacijskega parka v Mlakah, kjer naj bi, kot smo že poročali, uredili manjši pokriti objekt, premaknili bališče in uredili nogometno igrišče ter pumptrack progo. Trenutno so v pripravi potrebne študije in iščejo se viri sofinanciranja, županova želja pa je, da bi bil projekt pripravljen do točke, da ga lahko ob ustrezni priložnosti hitro izpeljejo. Kot predvideva že sprejeti idejni načrt, naj bi za potrebe obiskovalcev za še enkrat povečali zdajšnje parkirišče, in sicer v smer, kjer raste invazivni japonski dresnik. »S tem bomo odpravili dve težavi naenkrat,« poudarja župan. Ob tem spomnimo še na projekt Marja, vreden kar 40.000 evrov, za katerega so pridobili dodatnih 7000 evrov za gradnjo podesta in interaktivne poti, o čemer poročamo na strani šest. Kot je povedal Ložar, bo občina letos, potem ko je bila že odstranjena lesna zarast, poskrbela tudi za redno košnjo.

Ostajamo pri urejanju voda: občina je pridobila soglasje Direkcije za vode za urejanje brežine Snugovca v zgodnjem delu, vendar je po

besedah župana večja težava kot ureditev brežin in čiščenje struge v resnici ozko grlo kanala pri zaklonišču na koncu Kidričeve, kjer bi morali namesto obstoječega urediti škatlast propust, saj bi s tem za približno trikrat povečali pretok in tako močno povečali poplavno varnost. Ker Direkcija za vode odločitve o širitvi tega dela še ni sprejela, je izvedba za zdaj še negotova, Ložar pa upa, da bo to na vrsti predvidoma junija, medtem ko naj bi del pod cesto in železniško progo očistila Direkcija za ceste.

»Izjemno velika težava v primeru poplav so kompostniki, ki jih lastniki seveda umestijo čim dlje od hiš, običajno v bližino struge. V primeru poplav lahko kompostnik odnese voda in ob zadnjih poplavah se je zgodilo, da so plastične plošče kompostnikov nevarno zamašile propust. Naj izkoristim to priložnost in opozorim občane, naj kompostnike umeščajo stran od struge potoka, kjer bi jih lahko odneslo,« svari Peter Ložar.

Preselimo se nekoliko zahodneje, od Snugovca k Pšati. Marsikateri prebivalec Trzina bi rad videl, da bi se pšaška promenada podaljšala proti severu, saj bi s tem občani dobili pomembno razširitev rekreacijskih površin in zagotovo (še) boljše kakovost življenja. Toda širitve vsaj v kratkem, pravi Ložar, ne gre pričakovati. Razlogi: državni pas je ob Pšati precej ozek, lastniki sosednjih zemljišč nad promenado niso tako navdušeni kot drugi krajani. »Pred časom smo pogovore z lastniki že začeli, a jih je približno polovica proti, obenem se ukvarjamo še z razdrobljenostjo lastništva že pri prvi parceli za Habatovo lopo, ki ima okoli 25 lastnikov. Čas še ni dozorel, imamo pa to ves čas v mislih, vendar se tega načrtno še nismo lotili.«

Dejavnosti za mlade

Župana smo spet spomnili na obljubljeno povečano delovanje pri angažiranju mlajše populacije. Povedal je, da so s predstavniki Zavoda Nefiks, nevladne organizacije, ki ima izkušnje z vzpostavljanjem mladinskih centrov, opravili štiri sestanke, z mladimi Trzinci, ki jih zanima delo v mladinskem centru, pa dva. Gre za trzinske srednješolce, ki so v okviru teh sestankov izrazili svoje želje in zamisli, kako naj bi mladinski klub deloval in katere dejavnosti naj bi tam potekale. Predvidoma naj bi mladi sami obnovili zdajšnji mladinski klub (v kletnih prostorih pod avlo Centra Ivana Hribarja), in sicer z lastnim delom. Z jesenjo lahko Trzin pričakuje začetek rednega delovanja mladinskega kluba, župan pa obljublja, da se bodo v letu 2022 povečala proračunska sredstva za delovanje mladih, načrtuje pa se tudi poraba dela sredstev s pomočjo participativnega proračuna (spomnimo, gre za predvolilno obljubo LTRT), ki naj bi ga izvedli prav z mislijo na najmlajše volivce in jim omogočili pripravo lastnih projektov in glasovanje na spletu.

Med pobudami občanov je že dolgo želja, da bi na ploščadi T3 postavili kolesarski terminal s pnevmatsko zračno tlačilko, osnovnim servisnim orodjem in stojalom za popravila koles, pri čemer župan opozarja, da gre za nadstandardni program, ki ga občina ni dolžna

zagotavljati. Vendar obstaja možnost, da bo verjetnejša lokacija za takšno napravo pri šoli, saj se nekateri prebivalci blokov branijo kakršnih koli »dodatkov« na ploščadi.

Obvoznica do leta 2028

Seveda se v pogovoru z županom nikoli ne moremo izogniti večni temi – obvoznici, pa čeprav vsi vemo, da gre za državno cesto. Prav zato, ker država glede slednje ni naredila dovolj, so tri občine – Trzin, Mengeš in Domžale – sprožile pobudo za umeščanje obvoznice v prostor. Potem ko so se sredi marca predstavniki omenjenih treh občin ter občin Vodice in Komenda sešli z ministrom za infrastrukturo Jernejem Vrtovcem, je bil v državne načrte umeščen izvoz Študa, s čimer se prvotna obvoznica podaljšuje z južnim krakom. »Zgraditev je zdaj predvidena do leta 2028,« pove Ložar in realistično dodaja: »Pa še to ni nujno.« Trenutno so v fazi pridobivanja potrebne dokumentacije z nosilci urejanja prostora, kar lahko traja še pol leta.

Otroška igrišča in polni koši za smeti

Kar nekaj občanov je v zadnjem obdobju zgroženo ugotavljalo, da se na otroških igriščih dogaja invazija packov, ki za seboj v najboljšem primeru puščajo kartonske lončke, papirčke, ostanke prigrizkov in polite pijače, v slabšem pa prazne steklenice in pločevinke, cigaretné škatlice in podobno ... Bodisi da je šlo za smeti, ki nikakor niso našle poti do le nekaj korakov oddaljenih košev, ali pa so bili slednji tako polni, da se vanje ni dalo ničesar več odložiti. Župan zagotavlja, da so na malo igrišče in na igrišče Mlake dodali še po dva nova koša za odpadke, podjetje HNG, naslednik prejšnje Razpoke, pa bo koše še naprej praznilo enkrat na teden. »Praviloma to zadošča, vendar pa je težava, da zdaj, ko so zaprti lokali, na igrišča zahaja populacija, ki sicer nima kam. Ne gre le za mladino, ampak smeti puščajo tudi drugi. Težave se nameravamo lotiti z vztrajnim rednim opozarjanjem. Vabim vse krajanke, da če opazijo zbiranje in veseljačenje na igriščih v poznih večernih urah, naj me pokličejo, in bom osebno posredoval. Moja telefonska številka je javno objavljena na spletni strani občine.«

Raje par korakov peš, kakor da bi vse pozidali s parkirišči

Končajmo s še nekaj aktualnimi »razkopavanji« in zimzeleno temo, parkirišči. Glede slednjih Ložar pojasnjuje, da so v okolici ploščadi T3 tri lokacije, kjer bi lahko pridobili nova parkirna mesta, kar je zlasti pomembno za čas, ko bo na mestu sedanjih teniških igrišč zgrajena nova športna dvorana. Prva lokacija, ki jo v primeru prireditve lahko najame občina, je makadamsko parkirišče za Centrom Ivana Hribarja, sicer v lasti družbe Aktiva, druga rešitev, ki še čaka na podrobnejše načrte, je gradnja dodatne parkirne ploščadi na zahodnem parkirišču ob šoli, kar bi število parkirnih mest povečalo s sedanjih 40 na skupno 80, tretja lokacija pa je travnik ob malem parkirišču, h kateremu občina že dalj časa pogleduje in je z lastniki v dogovorih. Pri tem Peter Ložar zelo odločno pove: »Dokler bom na tem mestu (položaj župana, op. p.), se bom zavzemal, da obiskovalci dogodkov raje naredijo nekaj korakov več, kakor da bi ves Trzin pozidali s parkirišči. Gre pač za kulturo trajnostne mobilnosti, ki se bo – verjamem – tudi pri nas v prihodnje še razvijala.«

(foto: Peter Hudnik)

Medtem ko so na Jemčevi prečne kocke, ki so zaradi izpadanja postale nevarne zlasti za kolesarje, še pred prvomajskimi prazniki zamenjali z asfaltom, pa so takoj za njimi začeli urejati Ulico za hribom, širitev s pločnikom in drevoredom ter pešpotjo za cerkvijo.

Za konec smo župana spomnili tudi na to, da Trzin leta 2023 praznuje 750. obletnico prve omembe kraja. Obljubil je, da se za leto 2022 obeta proračun, v katerem bo več sredstev namenjenih kulturnim in drugim podobnim dejavnostim, da bi se družabno življenje v občini čim prej vrnilo na raven, kot je bilo pred epidemijo covid.

Tanja Bricelj

(foto: Tanja Bricelj)

Aprilska seja natrpana s poročili

19. redna seja Občinskega sveta Občine Trzin je potekala 21. aprila v dvorani Kulturnega doma Trzin. Tokrat je bila v znamenju več poročil in rebalansa proračuna, v uvodu pa je bila umaknjena 13. točka, ki je sicer obsegala seznanitev z dokončnima poročiloma Nadzornega odbora Občine Trzin in razjasnjevanjem zapleta glede nepopolnega besedila v Razpisu za posredovanje predlogov za podelitev priznanj Občine Trzin za leto 2021, zaradi katerega je Komisija za informiranje, občinska priznanja, proslave in promocijo o letošnjih občinskih nagradjenih odločala dvakrat. Z umikom 13. točke se je strinjala tudi prisotna članica nadzornega odbora Blanka Jankovič.

V nadaljevanju je seja potekala brez posebnosti, s soglasnim sprejetjem oziroma seznanitvijo z vsemi točkami dnevnega reda. Lidija Krivec Függer, direktorica Doma počitka Mengeš, je podala poročilo o izvajanju pomoči na domu in poročilo Centra aktivnosti Trzin (CAT) za leto 2020 ter predlog spremembe cene za izvajanje pomoči na domu. Nenad Stojanović, pomočnik direktorice Centra za socialno delo Osrednja Slovenija – vzhod, Enota Domžale, je svetnike seznanil s poslovnim poročilom Centra za socialno delo Osrednja Slovenija – vzhod za leto 2020 in podal predlog cene za ugotavljanje upravičenosti do občinske socialne pomoči za leto 2021. Pri tem je opozoril, da na centru za socialno delo opažajo porast nasilja v družini. V občini Trzin so zaznali povečanje števila upravičencev za socialno pomoč, ki se je s 126 v letu 2019 dvignila na 169, za izredno socialno pomoč pa je zaprosilo 49 občanov, deset več kot leto prej. Ravnateljica Matejka Chvatal je seznanila svetnike z letnim poročilom Osnovne šole Trzin za leto 2020 ter predlagala način razporeditve presežke prihodkov nad odhodki Osnovne šole Trzin, Enote vrtca Žabica, za leto 2020. Več o njenem poročilu v junijski številki. O delu v minulemu letu sta poročali tudi Irena Karčnik, vodja Medobčinskega inšpektorata in redarstva, ter Tanja Bricelj, urednica občinskega glasila Odsev.

Med pobudami svetnikov so se znašli dodatni koši za smeti na malem otroškem igrišču za bloki T3 (Robert Markič, OAOT) in želja, da bi po lanskoletni vrzeli letos vendarle izvedli slavnostno akademijo s podelitvijo plaketa nagradjenemu ob občinskem prazniku 15. maja (Marko Kajfež, LZT).

Občinski svetniki so sprejeli tudi zaključni račun proračuna Občine Trzin za leto 2020 in predlog rebalansa proračuna Občine Trzin za leto 2021, Odlok o zagotavljanju obveščanja javnosti o delu Občine Trzin in glasilo Občine Trzin ter potrdili predlog Komisije za informiranje, občinska priznanja, proslave in promocijo občine o podelitvi priznanj Občine Trzin za leto 2021. Sejo so končali s formalnostjo – potrditvijo sestave skupne liste kandidatov za člane Razvojnega sveta Ljubljanske urbane regije za naslednje sedemletno obdobje. (tb)

Slovenska olimpijska bakla prvič tudi v občini Trzin

11. maj se bo v zgodovino občine Trzin zapisal kot dan, ko je naš kraj prvič gostil olimpijsko, natančneje slovensko baklo, ki bo po Sloveniji prepotovala toliko kilometrov, kolikor je od nas do Tokia. Zaradi proticovidnih ukrepov je bakla potovala brez množičnih dogodkov. V Trzinu smo jo sprejeli ob deseti uri na šolskem igrišču, kjer je z njo prvi odtekel krog župan Peter Ložar v družbi Matjaža Erčulja in Robija Matijevića, sledili so še trener paraolimpijcev Aleš Kosmač, dvigovalec uteži Anže Kosmač in ravnateljica Matejka Chvatal v družbi učencev,

ki so prav tako spremljali baklo. V enem od razredov so izdelali celo svojo lastno baklo in tako poskrbeli za novo posebnost: da sta častni krog po igrišču prvič prepotovali kar dve olimpijski slovenski bakli! Ob 11.30 je bakla krenila proti Mengšu, kamor jo je odpeljala trojka kolesarjev Kolesarskega društva Felixi, ki so na občinski meji, ob kapelici pri gostilni Orhideja, baklo predali predstavnikom sosednje mengeške občine. **(tb, foto: Tanja Bricelj)**

V Mlakah urejamo učno pot

Že v prejšnjih prispevkih smo pisali, da v okviru kohezijskega projekta Mala barja - Marja izboljšujemo razmere za ohranitev preostalega dela nekoč obsežnih trzinskih mokrišč. Ta so del naravovarstvenega omrežja Evropske unije Natura 2000, s katero ohranjamo živalske in rastlinske vrste, življenjska okolja ter območja, ki so pomembna za varstvo narave na slovenski, evropski in svetovni ravni.

V okviru projekta je bila lani in letos na osrednjem delu odstranjen zarast, s čimer so se izboljšale možnosti za ohranitev značilnih mokrotnih travnikov. Letos je predvidena izvedba kratke interaktivne učne raziskovalne poti z opremo in vsebinami za naše najmlajše in druge obiskovalce. Pot se bo začela na mostičku pri gostilni Trzinka, potekala bo po označenih obstoječih poteh skozi gozd ter se končala na lesenem razgledišču ob mokrišču. Pozornejši sprehajalci ste

(foto: Ana Movrin)

mogoče opazili, da smo konec aprila že začeli dela na razgledišču. Izdelan je nizek lesen podest, v maju pa je predvidena tudi pritrditev ograje.

Na učni poti bodo na štirih informativnih točkah obiskovalci spoznali sistem mokrišča, rastlinske in živalske vrste, ki so značilne za mokrišča, ter njihov pomen za naše okolje. Tako bomo pripomogli k ozaveščanju o pomenu mokrišč in njihovi ohranitvi. Po končanih izvedbenih delih se bodo poti sanirale in uredile na sonaravni način.

Maja Brozovič in Ana Movrin, Občina Trzin

Naložbo sofinancirata Evropska unija iz Evropskega sklada za regionalni razvoj in Republika Slovenija.

Subvencionirane sezone vstopnice: vendarle uslišana želja mnogih občanov

Arboretum dostopnejši tudi za Trzince

Občina Trzin in Arboretum Volčji Potok sta v začetku maja podpisala sporazum o subvencioniranem nakupu sezone vstopnice za odrasle in otroke s stalnim bivališčem v občini Trzin. Poleg Domžalčanov, Kamničanov, Mengšanov in Komendčanov ter – za marsikoga morda presenetljivo – celo Ljubljančanov je zdaj Arboretum Volčji Potok cenovno dostopnejši tudi za občane Trzina, za vrtčevske in šolske skupine iz Trzina pa bo celo brezplačen vstop.

Za sezonsko vstopnico za odrasle bomo Trzinci po novem odšteli 25 namesto 45 evrov, medtem ko bo cena za otroke namesto 25 le 14 evrov. Sezonska vstopnica ni prenosljiva in vključuje fotografijo, ob izdelavi pa je za brezstično kartico treba poravnati še dva evra kavicje.

Če upoštevamo, da se v Arboretum pogosto odpravi vsa družina, pomeni to v primeru štiričlanske družine kar 62 evrov prihranka na sezono. Da sta si s tem občinska uprava in z njo župan prislužila kar nekaj bonus točk, pričajo tudi številni pozitivni komentarji na Facebookovi strani Trzinski Odsev. Še posebno so se novice razveselili mlade družine z otroki in tisti, ki so letos sezone vstopnice že kupili, saj jim bo Arboretum razliko do subvencionirane vstopnice povrnil. Ob tej ugodnosti, ki smo jo Trzinci dolgo čakali, smo nekaj vprašanj o tem in o delovanju parka postavili dolgoletnemu direktorju Arboretuma, **Alešu Ocepku**.

Po koliko letih se zdaj spet vpeljuje subvencionirana sezonska vstopnica za občane Trzina in kakšne ugodnosti čakajo Trzince?

Zadnji sporazum z občino Trzin smo imeli leta 2007, torej pred 13 leti. Arboretum Volčji Potok bo ceno sezone vstopnice, ki v redni prodaji stane 45 evrov (otroška 25 evrov), za občane Občine Trzin znižal na 25 evrov (otroška 14 evrov). Sezonska vstopnica za otroke velja za otroke, stare od tri do 15 let, torej za predšolske in osnovnošolske otroke. Poleg tega smo v 5. členu sporazuma določili, da Arboretum Volčji Potok omogoča brezplačen vstop v park organiziranim skupinam otrok iz vrtcev ter skupinam učencev iz Osnovne šole Trzin.

Kako se lotevate upravljanja Arboretuma in kaj vas vodi pri vodenju vaše ekipe, saj se zdi, da je v zadnjem obdobju ugled Arboretuma iz leto v leto rasel?

Arboretum je zavod, ki združuje vrsto dejavnosti s področja kulture, vrtnarstva, varstva rastlin in še bi lahko kaj našli. Vodenje in povezovanje tako raznovrstnih dejavnosti sta zanimiva in nikoli ni dolgočasno. Skoraj vse naše delo je vezano na letne čase in radodarnost narave, zato je pogosto tudi stresno in zapleteno. Pri vodenju in v življenju poskušam biti tako iznajdljiv, kot je narava, poskušam jo vsaj malo spoštovati in razumeti.

Koliko let ste že na čelu Arboretuma in koliko ljudi je zaposlenih v Arboretumu? Zaposlujete tudi na novo?

V Arboretumu sem že 34. leto. Leta so minila, kot bi mignil, saj smo ves čas rasli in širili arboreske programe. Ko sem prišel v Arboretum, je bilo zaposlenih 14 ljudi, danes je ta številka okoli sto. V Arboretumu smo vezani na sezono, zato spomladi vedno zaposlujemo. Postajamo

Aleš Ocepek, pronicljivi dolgoletni direktor Arboretuma, v ambientu, v katerem se počuti najbolje. (Foto: Mateja Račevski)

tudi vse starejši, zato smo mladih dobrih strokovnjakov, ki jih zanima delo pri nas, vedno veseli.

Marsikdo ne ve, da Arboretum kot javni zavod s poslanstvom varovanja vrtno arhitekturne dediščine spada pod okrilje kulturnega ministrstva in je opredeljen kot kulturni spomenik s posebnim državnim pomenom! Sliši se lepo, toda kaj to v praksi pomeni za poslovanje Arboretuma?

Arboretum je tako poseben zavod na Ministrstvu za kulturo, da imamo pogosto težave, kako zaposlenim na ministrstvu razložiti, v čem smo drugačni. Večina ljudi ne ve, da se Arboretum drugače od drugih zavodov na ministrstvu v veliki meri preživlja sam, zato zelo težko dela kot drugi zavodi, ki jih ministrstvo v celoti financira. Predvsem je težko razložiti, da moramo biti hitri, dinamični in zanimivi, da preživimo in smo všečni obiskovalcem.

Kakšne težave vam je prinesla epidemija covida in kakšne posledice je pustila na »zdravju in denarnici« Arboretuma? Je lahko park zadnje leto izkoristil tudi za regeneracijo, ker je bilo obiskov manj – če jih je bilo?

Korona nam je prinesla predvsem vrsto težav. Arboretum je bil kar nekaj dni zaprt, kar se je močno poznalo pri prihodkih. Delo je kljub stiski nekaterih zaposlenih v času epidemije potekalo nemoteno. Za regeneracijo pa bi park potreboval nekaj več časa, saj je ves čas v stresu.

Katere dogodke ste kljub epidemiji lani vseeno izvedli in katere načrtujete v kratkem? Kaj si bomo letos še lahko ogledali in kaj bi rekli za konec?

Kljub epidemiji smo lani izvedli vrsto dogodkov. S prijatelji in podporniki smo pripravili tudi nove prireditve, cvetlične razstave, kinopredstave na prostem, manjše koncerte in božično-novoletno okrasitev Arboretuma. Vse te dogodke pripravljamo tudi za letos. Otroci bodo tudi letos uživali v lutkovnih predstavah, ki jih pripravljamo v sodelovanju z Lutkovnim gledališčem iz Ljubljane.

Obiskovalcem se zahvaljujemo za podporo in obisk Arboretuma. Prepričan sem, da bo tudi v prihodnje vsak obisk Arboretuma Volčji Potok posebno doživetje.

Tanja Bricelj

Dvesto krajanov pobiralo smeti, da lahko vsi živimo v lepšem okolju

Občinska čistilna akcija je za vse

Sedemnajstega aprila je več kot dvesto udeležencev občinske čistilne akcije trpalo smeti v velike vreče za odpadke. Po vsem Trzinu se jih je nabralo ogromno: od salonitk in bobna pralnega stroja, odpadne embalaže, plastike in polivinila do cigaretnih ogorkov.

Nekomu se je zdelo čisto v redu celo, da v naravo odvrže pet polivinilastih vreč mačjega peska z iztrebki, ob prenovi štiripasovnice je v jarkih ob železniški progi končalo mnogo pločevink in plasten, medtem ko se je ob cesti v obrtni coni nabralo za celo nogometno moštvo steklenic pelinkovca. Na terenu so bili tudi številni sodelavci Odseva, ki so poleg pridnega čiščenja okolja poskrbeli za dokumentarni del dogodka. Vsem udeležencem in občini poklon in zahvala, občinski koordinaciji pa še namig, da bi v prihodnje veljalo znova preveriti »rajone« posameznega društva in bolje doreči načine odvoza. Med pobiralci smo opazili tudi župana, vendar od trinajstih občinskih svetnikov le tri občinske svetnice in dva svetnika. Se vidimo prihodnje leto!? (tb)

(Foto: Tjaša Jankovič)

Streliško društvo Trzin, arhiv FB

Začeli so planinci

Morda bo za marsikoga zanimivo izvedeti, da je bilo po besedah Mira Štebeta začetnik organiziranih čistilnih akcij v Trzinu Planinsko društvo Onger Trzin še v časih, ko so ljudem načrtno ali nenačrtno padale stvari iz nahrbtnikov in so bile planinske poti še precej zasmetene. V začetku so čistili poti po Ongru in Rašici, in čeprav se je v poznejših letih kultura pohodnikov precej izboljšala, smo žal z epidemijo covida in količino videnih smeti padli na začetek. Pozneje, ko je imelo društvo 600 članov in so se gradile Mlake, so planinci svoje delo usmerili tudi na gozdna obrobja in okoli Frnihtovega bajerja. Morda tudi zato, ker je tam društvo več let organiziralo zelo dobro obiskovane veselice, kdo ve? V Trzinu je bilo takrat le nekaj društev in na povabilo k sodelovanju so se kmalu odzvali gasilci, počasi je pokazala zanimanje tudi Krajevna skupnost Trzin. Lahko smo le veseli in srečni, da je pokroviteljstvo nad akcijami prevzela Občina Trzin. Dolga leta je bil potem rajon pospravljanja Planinskega društva Onger Trzin od

hišice planinskega društva mimo Trzinke, okolica Frnihtovega bajerja do vključno Bele ceste, tudi Gvajšek, če nas je bilo dovolj. Območje, pisano planincem na kožo. S povečevanjem števila društev so se razporeditve začele delati »na pamet«. Planinci smo ljudje, ki imamo radi naravo, zato smo svoje delo opravili ne glede na določeno območje, bi pa veljalo premisliti, ali sta odlagališče pri vhodu v ŠRP v Reboljevi ulici in okolica avtopralnice na stičišču Kidričeve ulice z zakloniščem za naše člane res najprimernejša. (Emil Pevec, PD Onger Trzin, foto: Emil Pevec)

Gasilci dejavni tudi tokrat

Na letošnji čistilni akciji je sodelovalo 24 članov našega društva. Čistili smo ob trzinski obvoznici od Petrola naprej ter ob železniški progi. Nad količino odvrženih smeti smo bili presenečeni, saj smo nabrali za polno avtomobilsko prikolico smeti. Med smetmi smo našli veliko gradbenega materiala, raznih umetnih mas, odvrženih plasten in podobnih smeti. Ob železniški progi smo našli kar pet denarnic, seveda so bile vse izpraznjene. Gasilci smo pomagali tudi pri odvažanju vreč smeti na zbirno mesto. (Dušan Kosirnik, PGD Trzin, foto: Dušan Kosirnik)

»Posebne najdbe« v Pšati ...

Čistilne akcije se je udeležilo pet članov Območnega štaba civilne zaščite. Očistili smo strugo in brežine Pšate gorvodno od Čebulovega mostu do sotočja z desnim nestalnim pritokom potočka z Jabelj (torej tudi okrog 150 m brežine na desnem bregu v sosednji občini). V izteku slednjega smo opazili odložene ostanke gradbenega materiala, tik nad Čebulovim mostom oziroma nasproti lope smo požagali nekaj grmovja, nabrane smeti pa so odpeljali člani Prostovoljnega gasilskega društva Trzin. Med »posebnimi najdbami« omenimo kovinski pokrov in boben pralnega stroja, kovinski sod in celo salonitke. (Miha Pavšek, CZ Trzin, foto: Frenk Korošec)

... in preproga ogorkov na Ongru

Trije študentje smo se ob deveti uri dobili na parkirišču za trzinsko osnovno šolo in začeli pobirati smeti. Parkirišče je že čistil neki gos-

pod, zato smo se lotili pobiranja smeti na stopnicah, ki vodijo čez Onger. Za celotne stopnice smo si vzeli kar eno uro, saj je bilo ob stopnicah v gozdu ogromno majhnih smeti, ogorkov, papirčkov ... Med drugim smo našli en športni copat in res je težko razumeti, kako lahko v gozdu na sprehodu pozabiš le en športni copat. Našli smo tudi dve stranski ogledali, ki sta očito »padli« z avta, ogromno praznih konzerv in keramičnih ploščic. Da se keramična ploščica znajde sredi gozda, se zdi kar žalostno. Ko smo končali s stopnicami, smo se napotili še proti Pšati, kjer pa ni bilo več smeti in je bilo že vse lepo počiščeno. Za konec smo na okrepčilo odšli v Olivio, kjer so udeležencem delili pijačo in sendviče. (Nina Rems, foto: Nina Rems)

(foto: Nuša Repše)

(Foto: Tanja Jankovič)

Pobirali tudi onkraj meja občine

Člani Smučarskega društva in društva Trzin je naš dom so letos razširili območje čiščenja. Ker okolico brunarice v Dovgi dolini čistijo sproti, tam ni bilo veliko odpadkov. Zato se je nekaj članov odločilo pregledati okolico gradu Jable. Največ odpadkov so našli pod cesto, nekaj tudi ob potoku in na travniku okoli grajske ulice. Nemočno pa so opazovali zaraščeno deponijo na strmini tik ob spodnjem delu gradu, kamor so v času njegove obnove odvrgli odstranjen gradbeni material in druge odpadke. Ob vrnitvi do zbirališča pri brunarici so člani obeh društev tudi vzdolž gozdne poti pobrali nekaj manjših odvrženih smeti. Skupaj so iz narave odstranili šest vreč odpadkov. (Tanja Jankovič, foto: Tanja Jankovič)

(Foto: Peter Hudnik)

(Foto: Tanja Jankovič)

(Foto: Tanja Jankovič)

Športno društvo Trzin, arhiv FB

... stari in mladi, člani društev, krajan

Smeti so pobirali tudi člani številnih drugih trzinskih društev, pa tudi Ribiške družine Bistrica Domžale in Lovske družine Mengeš, fotografije pa nam je uspelo pridobiti le od nekaterih: od Strelskega društva Trzin, Športnega društva Trzin, Kulturno-umetniškega društva Franc Kotar Trzin in Zavoda Azum, skupine Naše vezi, Karitasa in Samostrela, pa seveda naših nepogrešljivih mladih tabornikov in skupine osmih mladih družin, ki so skupaj s svojimi zelo marljivimi otroki očistili obrtno-industrijsko cono. Vsem udeležencem se zahvaljujemo!

(foto: Jožica Trstenjak)

(Foto: Tanja Bricej)

Počastitev 80. obletnice ustanovitve Osvobodilne fronte

Za praznik smo se predstavniki pokrajinskega sveta Zveze združenj borcev za vrednote narodnoosvobodilnega boja ob obeležju na Jefačnikovi domačiji na Jemčevi cesti poklonili in položili venec ob 80. obletnici ustanovitve Osvobodilne fronte 27. aprila 1941.

Ob tem smo se spomnili tudi tragično umrlih treh borcev narodnoosvobodilnega boja, ki so jih nemški zavojevalci s pomagači po izdaji v jutru 9. oktobra 1944 zverinsko pobili. Žrtve niso bili le okrajni politični aktivisti, bili so domoljubi, ki so se odzvali klicu domovine, začetek njihovega delovanja pa je izhajal iz pobud Osvobodilne fronte.

Janez Burja - Mirko iz Trnovč pri Zlatem Polju, rojen leta 1919, sekretar OK KPS za Mengeš, je kot vojak ob razpadu stare Jugoslavije pobegnil iz vojske, bil ujet in odpeljan v taborišče v Nemčijo. Iz ujetništva je domov prišel leta 1942 in se takoj vključil v delo Osvobodilne fronte na terenu ter aprila leta 1943 odšel v partizane. Bil je sekretar rajonskega komiteja KPS v Lukovici, nato pa se je v začetku leta 1944 pred Nemci umaknil k teti v Mengeš in prevzel isto nalogo.

Miha Vrhovnik - Blaž iz Mengša, rojen leta 1913, je bil od leta 1943 član okrajnega odbora Osvobodilne fronte, nato rajonskega odbora in od začetka leta 1944 član okrajnega odbora Osvobodilne fronte za Mengeš. Nekaj dni pred smrtjo bi moral oditi na novo nalogo na Primorsko.

Jože Podgoršek - Rudi je bil domači sin z Jefačnikove domačije v Trzinu, rodil se je leta 1917. Z Osvobodilno fronto je začel sodelovati že junija leta 1941 in je organizirano deloval vse do vstopa v narodnoosvobodilni boj. Bil je član gospodarske komisije kamniškega okrožja in v začetku leta 1944 je postal načelnik okrajne gospodarske komisije za Mengeš.

Vsi trije so po deževnem in mrzlem dnevu iz Tuhinjske doline prišli na Jefačnikovo domačijo, da prenočijo na skednju in pot nadaljujejo naslednji dan. Toda okrog četrte ure so hišo obkolili Nemci, mengeški orožniki in domobranci iz Mengša in Domžal ter šli naravnost nad hlev. Oglasile so se brzostrelke, prerešetal so seno in ga nato s krampi za seno še prekopal. Vse tri borce so izmaličene, prestreljene, a še

žive zvelikli na dvorišče, jih zasliševali in na koncu s pomočjo domačih izdajalcev pred očmi Rudijevih domačih dokončali zverinsko delo.

To se je dogodilo na gospodarskem poslopju ob rojstni hiši ljubljanskega župana, našega rojaka Ivana Hribarja, ki je nekaj let prej ob prihodu italijanskega okupatorja 18. aprila 1941 skočil v Ljubljano, ker ni prenesel, da bi ključne mesta predal italijanskim zavojevalcem.

Aprila je bila tudi 80. obletnica smrti Ivana Hribarja, ki je po očetu izhajal iz Trnovč nad Lukovico, tako kot umorjeni Janez Burja - Mirko, letos pa bo minila tudi 170. obletnica rojstva našega rojaka.

Vse je nehotе povezano z Jefačnikovo domačijo, kjer Trzinci lahko na enem mestu obujemo sledi trzinske preteklosti. Na ogled »muzejčka« ste vabljeni vsi, ki do zdaj ogledu še niste namenili nekaj svojega prostega časa.

Jože Kosmač

(foto: Zinka Kosmač)

Gorazd Sedmak, pevec skupine Zmelkoow, gost e-kulturnega večera

Na zadnji aprilski četrtek je trzinski KUD po krajšem premoru vnovič poskrbel za razgiban kulturni večer, ki smo ga tokrat preživel v družbi igralca Matije Šmuca, povezovalca večera, in posebnega gosta, Gorazda (Goga) Sedmaka, pevca skupine Zmelkoow. Četudi je srečanje potekalo v spletni obliki, je bilo čutiti pozitivno energijo in vzpolnoženje, ki sta ga ustvarjala nastopajoča in s tem gledalcem vzbujala občutek, kot bi bili po dolgem času znova v Dvorani Marjance Ručigaj, kjer sicer potekajo ti večeri.

Matija je z Gorazdom, inženirjem prometnih tehnologij, diplomiranim ekonomistom in doktorjem organizacijskih ved, ki deluje kot izredni profesor in raziskovalec na Univerzi na Primorskem, Fakulteti za turistične študije, spregovoril o nastajanju in ustvarjanju vsem poznane glasbene zasedbe Zmelkoow. Ob navedbi vseh nazivov in dosežene izobrazbe se je slednjih Gorazd le otrešel in dejal, da je v glasbi le in predvsem roker, ki rad kolesari, ne kvačka ne kleklja, se enkrat na teden dobiva s sočlani skupine in kriči. Po njegovem je tovrstno kričanje (v mikrofon ali ne) lahko izredno sproščujoče, celo terapevtsko.

Gost večera je spregovoril tudi o ozadju imena skupine. Ko so v srednji šoli začeli igrati, so se predstavljali kot skupina Bajonet. Tedaj so igrali predvsem obskurne punk komade, v katerih so prednjačile krvave igre. Ko se je narava pesmi in besedil umirila, izbrano ime ni več ustrezalo biti skupine. Začasno poimenovanje Brrrr se ni obdržalo dolgo, zato je Gorazd za navdih uporabil lik iz njemu priljubljenega

stripa. Izbral je vseskozi drvečega detla, ki ga je poimenoval Zmelkoow. To ime odtlej velja tudi za glasbeno zasedbo, v kateri si člani še po več desetletjih delovanja niso prišli navzkriž.

Zmelkoow so ena tistih skupin, ki svoje smeri pretirano ne spreminjajo. »Ne vemo, kaj hočemo, to počnemo preko K, in pri tem bomo vztrajali trdno in odločno.« Tako je Goga opisal bit skupine in dodal, da se zavedajo dometa glasbene ustvarjalnosti v Sloveniji. Ne delajo si utvar, da so nekakšni modri učitelji, niti si tega ne želijo. Ustvarjajo predvsem iz lastnih želja in potreb z upanjem, da to vzbuja veselje tudi pri poslušalcih, ki spremljajo njihovo glasbo.

Odziv ljudi na srečanje je bil pozitiven in topel, saj kultura naslovnikov lahko doseže tudi s spletnimi kanali, in dokler so dogodki v živo onemogočeni, smo lahko veseli, da imamo kljub vsemu na voljo tako kulturno dogajanje.

Besedilo in foto: Barbara Kopač

Trzinka recitira in poje (in vztraja) 30. maja

Kulturno društvo Ivan Hribar Trzin in njihova ženski in mešani pevski zbor so s pesmijo poskušali razveseliti Trzinke in predvsem Trzinke že ob marčevskem materinskem dnevu, a so jim slabe epidemične razmere prekrizale načrte. Tokrat vztrajajo, da bodo četrto revijo Trzinka poje, ki se je skozi leta iz običajne revije pevskih zborov razvila v prijeten kulturno-glasbeni dogodek, vendarle izpeljali, pri čemer so v ime dodali še eno besedo: Trzinka recitira in poje. Program bo poleg pesmi namenjen torej tudi recitalom in pogovoru o literarnem ustvarjanju.

Na ploščadi pred Centrom Ivana Hribarja se bo program ob upoštevanju vseh protikoronskih ukrepov začel v nedeljo, 30. maja, in sicer ob 14. uri.

Poleg gostiteljev, Mešanega pevskega zbora Ivan Hribar Trzin in Ženskega pevskega zbora Trzinke, bodo predvidoma nastopili še gostje harmonikarji in sodelujoči iz domačega okolja: učenci Glasbene šole Lartko in Osnovne šole Trzin ter Čivke. Kdor pozna Štefko Prelc, ki stoji za večino idejnih zasnov prireditev KD Ivana Hribarja, ve, da

bodo storili vse, kar je v njihovi moči, da se dogodek uresniči. Prelčeva ob tem dodaja: »Glasba vzbudi pozitivna čustva, nas poživlja in izboljša razpoloženje. Vljudo vabljeni, spoštovani občani in občanke občine Trzin, da se nam pridružite in se naučite brezplačne glasbene terapije.« Kot vsako leto doslej je dogodek tudi letos del Tedna ljubiteljske kulture. (tb)

Žerjavčki na gradbišču DZIR

Dvanajstega aprila smo si upokojenci Društva upokojencev Žerjavčki na gradbišču ogledali nastajajoči dom zaščite in reševanja, katerega gradnja se približuje uspešnemu koncu in slovesnemu odprtju, ki bo verjetno še letos.

Najprej nam je župan Peter Ložar pojasnil, kako je potekala gradnja, nato pa smo si posamič ogledali prostore, upoštevaje vsa priporočila NIJZ-ja. S posebno radovednostjo smo vstopali tudi v prostor v nadstropju, ki ga bomo prejeli v upravljanje. Naš predsednik Zoran Rink nam je na kratko še opisal, kako bo treba prostor še opremiti z vso pisarniško in računalniško opremo, ognjevarno omaro in še s čim nujnim in potrebnim za normalno druženje in izvajanje nekaterih naših dejavnosti. Zanimivo je bilo.

Janez Florjanc

Bodoča soba za društvene dejavnosti je za oknom nad vhodom v zgradbo. (Foto: arhiv društva)

Trzinski strelci (kot vedno) visoko

V soboto, 24. aprila 2021, je Strelsko društvo Trzin organiziralo četrty krog državne mladinske lige gorenjske regije. Z upoštevanjem vseh omejitev zaradi epidemije covid-19 je na trzinskem strelišču nastopilo 28 mladih tekmovalcev, med njimi tudi sedem naših, ki so glede na možnosti treniranja zelo dobro streljali. V gorenjski regiji je SD Trzin pobralo večino zmag. V skupni razvrstitvi smo še vedno na prvem mestu s puško ekipno, v vodstvu je tudi Luka Lukič med mladinci, prav tako je vodilna Teja Medved med mladinkami. Visoko je tudi Gal Gostiša s pištolo.

Na dan zmage, 9. maja, pa smo v 1A državni ligi kot domačini gostili dve ekipi. S puško smo se pomerili z Olimpijo, kjer smo pričakovali tesen izid, morda tudi zmago, a žal smo z dobrim rezultatom izgubili 1:5, ekipno pa je bila razlika zgolj 2,3 kroga med najboljšima ekipama iz uvodnega dela. Tokrat smo morali pošteno čestitali gostom iz Ljubljane. V disciplini s pištolo smo prvi del odstreljali v izredno močni skupini, se žal brez zmage uvrstili v skupino za obstanek, a vidi se, da načeloma tudi pri pištoli sodimo med 6 najboljših slovenskih ekip. Tokrat smo bili premočni za prijatelje iz Turnišča. Rezultat pa 6:0. (tb, vir: FB Strelsko društvo Trzin)

Silvo Habat tik pred izidom knjige »Zlata čelada, izzivanje v športu, v poslu, za mizo«

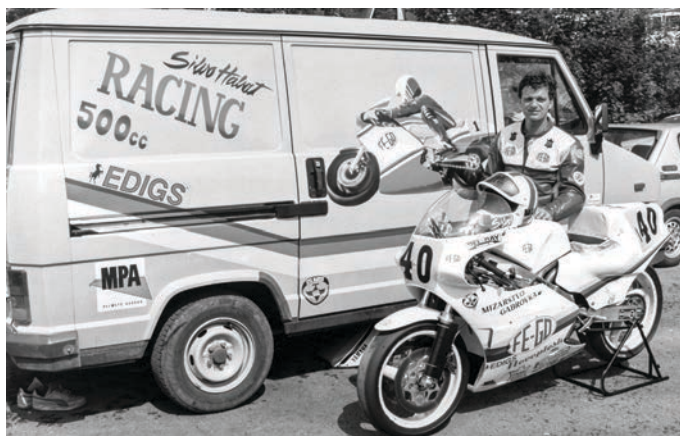
S svetovno elito dirkal za Grand Prix

Iz kombinacije ovinkov pridriš v ciljno ravnino, tam razviješ šesto prestavo. Ful gas! Pred tabo pa takoj ostru šikana levo-desno. Z natančnim zaviranjem vstopiš v desni ovinek. V naslednjem hipu že preložiš v levo in ravno prav skrajšaš linijo po bližnjici, po robniku. Vmes pa ohraniš motor na obratih, da takoj ostro pospeši ... To je le delček razburljivega dogajanja v svetu cestnega motociklističnega dirkanja, ki ga je okusil naš občan Silvo Habat. Spomine na ta razburljivi del svojega življenja je s pomočjo Mitje Gustinčiča izlil na papir in nastala je knjiga, ki bo konec maja ugledala luč sveta.

Silvo Habat je trikrat zapored osvojil naslov državnega prvaka v 250-ku-bižnem razredu in si za ta izjemni dosežek prislužil takrat najžlahtnejše priznanje v Jugoslaviji, zlato čelado. Pravi, da je v osvojene pokale, kipe in kristalne vaze vloženo strašansko veliko odrekovanja in živcev ter nepozabnih trenutkov in hkrati veliko tveganja. (Foto: Foto Majhenič)

Dirkati je začel dokaj pozno, čeprav ga je oče s svojim puchom zgodaj navdušil nad motociklizmom. Šele pri 28 letih si je Silvo kupil prvi pravi dirkalni motor, rabljen seveda. Z yamaha TZ250 je prvi dve leti preizkušal samega sebe ter nabiral izkušnje na hrvaškem Grobniku in uličnih dirkališčih po Jugoslaviji. Njegov čas je napočil leta 1984, ko je na drugi dirki državnega prvenstva (DP) v Kraljevu prvič zmagal. S tretjim mestom na naslednji dirki in prvim na zadnji se je veselil prvega naslova državnega prvaka. Štiri dirke DP so mu bile premalo, zato se je preizkusil tudi na mednarodni dirki Jugoslavije ter v Avstriji in Nemčiji. Naslednjo sezono je skoraj vsak teden od sredine maja do sredine septembra dirkal na tekmovanjih doma in v tujini. V hudi konkurenci domačih dirkačev si je z osvojenim prvim, drugim in tretjim mestom pridrkal drugi naslov državnega prvaka. A Silvo je vedel, da zmore več. Zavedal se je tudi, da potrebuje nov, zanesljiv in še hitrejši motocikel. Na yamahi se je dobro počutil in tudi do rezervnih delov je bilo lažje priti kot do drugih. S pomočjo prijateljev je v tujini dobil cenovno ugodno yamaha TZ250 N letnik 1985. Z njo se je v naslednji sezoni udeleževal tudi dirk evropskega prvenstva (EP) in se prvič preizkusil v hudi konkurenci tovarniških moštvev. Ta so imela nekaj, česar Silvo ni imel – posebej zanje izdelane motorje, veliko zalogo kakovostnih rezervnih delov, posebne pnevmatike in strokovno usposobljeno ekipo. »Za nas zasebnike je bilo to nedosegljivo. Dirkanje je bilo drago in varčevati smo morali z vsem. Pa tudi materiala ni bilo,« grenko pripomni. A niti to ga ni zaustavilo. Morda se je tudi zaradi te vztrajnosti, premišljene vožnje in seveda talenta kljub čedalje večji konkurenci domačih dirkačev pred zadnjo tekmo DP že tretjič okitil z naslovom prvaka Jugoslavije. S tem si je upravičeno prislužil najvišje priznanje v jugoslovanskem motociklističnem svetu – zlato čelado. Življenje je popolnoma podredil dirkanju, a se je zavedal tudi svoje družinske odgovornosti: »Že takrat smo bili v družini štirje, in preden sem začel dirkati, sem nam zgradil hišo.«

Drugače od tovarniških moštvev so se na dirke evropskega in svetovnega pokala vozili z majhnim kombijem Citroen 25, ki ga je Silvo uporabljal tudi za posel. Med tednom je bil poln barv, kita in pripomočkov za pleskanje, konec tedna pa so ga prelevili v avtodom s kuhinjo in dvema zložljivima postelja-ma. Hkrati je bil tovornjak z delavnico, kamor so zložili vse od spodnjega perila do dirkalnega motorja. V kabini je bilo prostora le za tri potnike. (Foto: osebni arhiv)

»Na vsaki tekmi sem se nekaj naučil in vedel sem, da zmorem več.« Ciljal je na najprestižnejši razred 500 ccm. Drzno je od nizozemskega dirkača kupil rabljeno hondo RS500R in se podal na dirke evropskega in svetovnega pokala. »Računal sem, da mi bo nekako zneslo, da bomo pač pametno varčevali in bom delal do večera.« Stari kombi IMV je zamenjal za novega C25 in se odpeljal na prvo dirko EP, ki je bila sredi marca v 2.900 kilometrov oddaljenem španskem Jerezu. Zaradi lepih rezultatov so ga brez zadržkov sprejeli na tekmovanje in tam se je na kvalifikacijah uvrstil med najboljših 36 dirkačev. Na 23 krogov dolgi dirki si je s krogom zaostanka pridrkal 20. mesto. Na drugi v Veliki Britaniji je bil že enajsti in je za las zgrešil prve točke EP. Sredi maja je v nemškem Hockenheimu doživel svoj krstni nastop na SP. Med 48 dirkačev je na kvalifikacijah dosegel 29. čas, na dirki pa mu jo je že v prvem krogu zagodel motor in dirka se je zanj končala. Do konca sezone je Silvo dirkal še na devetih tekmah EP in SP, med njimi je bila tudi SP na Grobniku, kjer je na uradnem treningu postavil nov jugoslovanski rekord. »To, da sem dirkal pred množico domačih športnih navdušencev, je bilo prijetno, a tudi mučno. Do mene so prihajali navijači, znanci, novinarji, radovedneži, vsak s spodbudno besedo. Vsem sem hvaležen za lepe besede, a dirkač ima svoj program. Priprave na dirko so zelo zahtevno delo in zahtevajo popolno zbranost. Tu ni prostora za napake in površnost.« Dirke kljub veliki želji dokazati se pred domačim občinstvom ni izpeljal do konca, pet krogov pred koncem je odstopil. Na vsaki naslednji dirki je vozil bolje in hitreje, a ob tem je imel tudi smolo, saj ni vseh zvozil do konca. Čas so izboljševali tudi njegovi tekmeči. Na SP v francoskem Le Mansu je dosegel največji uspeh svoje kariere: po 29 krogih dirkanja v dežju si je privozil 14. mesto, kar je še danes najboljši rezultat, ki ga je slovenski dirkač dosegel v najmočnejšem tekmovalnem razredu na svetu. »Uvrstitev okoli 15. mesta je

bila za nas zasebnike ob premišljeni in seveda hitri vožnji še nekako dosegljiva, kaj več pa ne,« je že takrat vedel in kljub vsemu vztrajal. Voziti s svetovno elito je zagotovo nekaj posebnega.

Tudi v drugi sezoni dirkanja med svetovno elito se je hotel izkazati. Pozno jeseni leta 1987 je v Belgiji naročil povsem nov motor, zadnjo generacijo trivaljne honde RS500R, kar je bilo v tistih časih železne zavese prav poseben podvig, a iznajdljivost takrat ni poznala meja. Po vrsti zapletov in s posredovanjem direktorja dirke je Silvo le lahko dirkal na prvi tekmi EP v španskem Jerezu in si privozi enajsti startni položaj, a je na dirki pet krogov pred koncem nesrečno padel. Obliž na rano sta bili sedmo mesto v Misani in drugo na Salzburgringu. Zanj usodno je bilo SP v Jarami, kjer si je ob padcu grdo zlomil roko in ključnico. Po premoru zaradi okrevanja je v razburljivi dirki na SP v Jugoslaviji prehitel polovico dirkačev in pristal na 22. mestu. V Schleizu je kraljeval in s povprečno hitrostjo 161,96 km/h postavil rekord steze, od aktivnega dirkanja pa se je nerad poslovil na ulični mednarodni dirki v Schwanenstadtu v Avstriji. V cilj je pripeljal kot tretji le pičli dve sekundi za zmagovalcem. »V tem letu smo bili priče številnim novostim na tovarniških motorjih, kot so narobe obrnjene vilice, karbonski koluti in zavorne ploščice ...Tudi politično stanje v naši skupni državi Jugoslaviji, ki je bila na robu bankrota, je bilo izredno negotovo. Vedel sem, da si dirkanja v tem razredu ne morem več privoščiti, zato sem nehal.« V naslednjih letih je bil mentor sinovom, ki so dirkali na državnih prvenstvih v kategoriji supermoto. Še vedno pa redno spremlja dirke za veliko nagrado Grand Prix in navija za našega motokrosista Tima Gajserja.

V elitnem razredu 500 ccm je na dirki svetovnega prvenstva v Le Mansu leta 1987 dosegel svojo najboljšo uvrstitev. S trivaljno hondo RS500R, ki jo je prejšnjo sezono vozil Nizozemec Van Dulmen, si je pridiral 14. mesto. Sicer pa je njegova najljubša dirkalna steza Salzburgring v Avstriji. »Ves zgornji del proge sem imel rad, užival sem v vseh njenih kombinacijah. Naštudiral sem vsako šikano. Zavirati sem začel pozno, zato sem se tu vedno približal pred mano vozečim dirkačem,« se spominja. Zanimivo je tudi to, da so na vseh dirkah startali z ugasnjenimi motorji. Ob znaku za start so ga prižgali in ob potiskanju motorja speljali. (Foto: osebni arhiv)

Motociklistične dirke so bile dolge od 25 do 32 krogov oziroma približno 120 kilometrov. Vsaka je zahtevala skoraj uro popolne koncentracije in dobro telesno pripravljenost. »Dirkanje zahteva od dirkača ustrezno telesno moč, gibljivost in vzdržljivost, da lahko med ovinki natančno premetava motocikel in sočasno popolnoma nadzira telo

in gibe, lažja je tudi rehabilitacija po poškodbah. Že takrat sem čutil, da mora imeti dober dirkač dobro kondicijo, zato sem vsako jutro ob sončnem vzhodu pred »šihom« v pol ure tekel do Ručigaja in nazaj. Bil sem slikopleskar in sem cele dneve od zgodnjega jutra do poznega popoldneva delal na raznih gradbiščih. Dolgi metri na roke pokitanih sten in stropov ter prebarvanih sten so na motorju pomenili, da sem imel jeklene roke in ramena. Nič me ni utrudilo. Zlahka sem zdržal uro dolgo dirko in tudi zato v ključnih trenutkih premagoval dirkače. Moj trening na motorju pa je bil po navadi le na uradnih treningih in kvalifikacijah za dirko,« se spominja Silvo svojih kondicijskih priprav in voženj.

Več let je Habat premišljeval o tem, da bi zapisal svoja doživetja, izkušnje in tudi del zakulisnega dogajanja. Zamisli je imel veliko, še več pa zbranega gradiva. Potem ga je prešinilo, da mu pri tem lahko pomaga novinar Mitja Gustinčič, ki je velik motociklistični privrženec. V tistih časih je za časopise in revije pisal tudi o Silvovih dosežkih. »Če ga ni bilo na dirki, sem po prihodu v cilj najprej odhitel do najbližjega telefona in mu povedal, kaj se je dogajalo,« se spominja Silvo. V knjigo je poleg slikovitih opisov svojega dirkalnega obdobja med letoma 1983 in 1992, takratnega političnega položaja v Jugoslaviji, dirkaških nasvetov, testov nekaterih tovarniških dirkalnih motociklov tistega obdobja in atraktivnih fotografij vključil tudi nekaj zapisov ljudi, ki jih je v tem času spoznal in so zaznamovali njegovo športno pot. »Če bi hotel zapisati vse, bi bilo kar preveč za eno knjigo,« mi je zatrdil.

Vabljeni na predstavitev knjige, ki bo 27. maja ob 18. uri v dvorani Marjance Ručigaj, ob lepem vremenu pa zunaj, pred dvorano. Predstavitel bo vodil Silvov prijatelj Oto Fartek, prisotne pa bo na začetku pozdravil župan Peter Ložar.

Tanja Jankovič

Na dirke ga je redkokdaj spremljala tako številna ekipa. V prvih letih je šel na pot tisti, ki je imel takrat čas. Po navadi je bil to njegov brat Janez, in čeprav je brez desno roke, je odlično skrbel za motor. Zadnji dve leti je bil njegov sopotnik večinoma le mehanik Franc Žabnikar, ki je bil zaposlen pri Silvovem glavnem sponzorju. Velika nagrada Jugoslavije 1987 – na sliki od leve proti desni: Marjan Gorenc, Franci Žabnikar, Silvo Habat, žena Helena, Franco Gorenc (lastnik FE-GO) (Foto: osebni arhiv)

Avtobiografija Silva Habata formata 200 x 265 mm je spisana na 272 straneh, izšla pa bo v samozaložbi konec meseca. Knjigo lahko naročite na spletni strani www.habat.si, pod zavahkom O podjetju. Vse informacije glede naročila knjige so v oglasu na 2. strani Odseva. (Foto: Tanja Jankovič)

Prejemniki plaket občine Trzin za leto 2020

Občina Trzin vsako leto ob občinskem prazniku odlikuje posameznike, ki svoj čas, energijo in trud vlagajo v različne dejavnosti v občini. To so posamezniki in posameznice, ki svoj prosti čas nesebično namenjajo za to, da je kraj bogatejši na kulturnem, športnem, socialnem ali katerem drugem področju, ali pa je njihovo delo opaženo na področju varovanja in zaščite.

Prejemnik srebrne plakete, Dušan Kosirnik, dejaven pri gasilcih in folklori

Dušana Kosirnika, ki je že dvanajst let dejaven član Prostovoljnega gasilskega društva Trzin, bralci Odseva zagotovo poznate, saj ne mine številka, ko zanj ne bi prispeval pregleda o delu trzinskih gasilcev v preteklem mesecu. Poleg tega, da je Dušan opravil vrsto gasilskih usposabljanj, je tudi mentor mladine, ima opravljen tečaj za vodjo enote in je nižji gasilski častnik. Predlagatelji so zapisali, da je »nepogrešljiv član na intervencijah in vajah, vedno pripravljen pomagati in sodelovati pri prireditvah domačega ali sosednjih društev. Nanj vedno lahko računamo.« Poleg tega, da v Prostovoljnem gasilskem društvu Trzin opravlja tudi delo namestnika poveljnika društva, skupaj z ženo Andrejo, prav tako gasilko, plešeta v članski zasedbi folklorne skupine Trzinka, za gasilstvo pa sta navdušila tudi svoje tri otroke. (tb)

Dušan Kosirnik (foto: Zinka Kosmač)

Dušan Kosirnik (foto: Arhiv PGD Trzin)

Za prostovoljstvo, požrtvovalnost, trud in nesebično pomoč so bile tako letos poleg zlate plakete prizadevnemu gasilcu **Branku Pirnatu**, ki ga predstavljamo na naslednjih straneh, in srebrne plakete njegovemu društvenemu kolegu **Dušanu Kosirniku** podeljene tudi tri bronaste plakete Občine Trzin, ki so jih tokrat prejeli **Ljubo Arsov**, **Albin Kolenc** in **Robert Matijevič**. Z denarnima nagradama sta bila nagrajena vseprisotni prizadevni prostovoljec **Dubravko Gojak** in zagnani mladi gasilec **Nik Šuštar**.

Ljubo Arsov, mož beseda in človek z velikim srcem

Ljubo Arsov, diplomirani ekonomist, si je svojo bronasto plaketo prislužil z dolgoletnim nesebičnim delovanjem v Turističnem društvu Kanja Trzin. Zaradi večletnega sodelovanja v Društvu se je to odločilo Ljuba predlagati za bronasto plaketo, saj je več let deloval kot predsednik društva, pozneje pa je prevzel tudi druge vloge in obveznosti. Med letoma 2016 in 2018, ko je predsedoval Turističnemu društvu Kanja Trzin, je spodbudil in okrepil

Ljubo Arsov (foto: Zinka Kosmač)

delovanje, poskrbel je za finančni napredek in tudi za dopolnitve na področju prireditev.

Ko je v letu 2018 zapustil predsedniški stolček, je v društvu prevzel vlogo finančnika, k čemur je nedvomno pripomogel njegov poklic. Tudi to funkcijo v društvu je Ljubo Arsov opravljal natančno in predano, še danes pa je kot član društva izredno dejaven na številnih področjih in prispeva k številnim izpopolnitvam.

Njegova vloga predsednika, finančnika ali zgolj člana društva ni ostala neopažena, saj se je društvo pod njegovim predsedovanjem utrdilo na različnih področjih – poleg že omenjenih je turistično društvo napredovalo tudi na področju promocije občine, poskrbelo je za povečano delovanje v društvenih komisijah in delovnih skupinah, hkrati pa se je še bolj posvetilo (so)delovanju s podmladkom, torej z mlajšo generacijo.

Poleg tega že več kot deset let deluje tudi na področju folklorne. Po besedah predlagateljev za bronasto plaketo je Ljubo močan člen verige, saj že vsa leta nesebično deli znanje in ponuja pomoč. Je mož beseda in človek z

velikim srcem. Dejaven je tudi na športnem področju, saj v Društvu upokojencev Žerjavčki Trzin sodeluje v balinarskem društvu.

Ko sva se pogovarjala o pomenu priznanja, je zatrdil, da je prostovoljno delo vedno rad opravljal in da se to do danes ni spremenilo. »Z največjim zadovoljstvom naredim nekaj za kraj, ki mi omogoča prijetno bivanje,« je Ljubo opisal občutja ob prejemu bronaste plakete. »Druženje na prireditvah in drugih dogodkih, namenjanje prostega časa nečemu, v čemer uživam ... to mi je v veselje.« Dodal je, da mu omenjena plaketa pomeni potrditev, da delo, ki ga že toliko let opravlja na različnih področjih, opravlja dobro. Ni dvoma, da se od njega lahko veliko dobrega nadajamo tudi v prihodnje.

Albin Kolenc, natančen in skrben gospodar v gasilskem društvu Trzin

Prejemnik bronaste plakete Občine Trzin je tudi Albin (Bine) Kolenc, ki ga je predlagalo Prostovoljno gasilsko društvo Trzin. Bine v tem društvu deluje že od leta 2007, leto pozneje pa je opravil tudi osnovni izpit za opravljanje gasilske dejavnosti. Odtlej v društvu opravlja vlogo operativnega člana, v letu 2011 pa je opravil tudi tečaj specialnosti nosilca izolirnega dihalnega aparata in tako okreplil prvo operativno enoto PGD-ja Trzin.

Kot poudarjajo predlagatelji, je Bine, zdaj tudi v vlogi gospodarja, nepogrešljiv člen na vajah in intervencijah. V številnih primerih

je dokazal, da je gasilec s srcem in dušo. S svojim nesebičnim ravnanjem je mnogokrat pripomogel k pozitivnemu rezultatu, njegova močna volja in vedno prisotna želja pomagati sta preprosto nenadomestljivi. Za svoje predano delo je bil Albin doslej nagrajen že z značkama za desetletno sodelovanje v operativni in organizaciji, dobil pa je tudi priznanje Gasilske zveze III. stopnje. Poleg tega v društvu cenijo njegovo natančnost in predano skrb za red in čistočo v prostorih gasilskega doma, kar je pri nalogah gospodarja izjemnega pomena.

»Tudi žena je dejavna v društvu, opravlja namreč delo tajnice in operativke,« je med pogovorom poudaril Bine. »Ko sva se spoznala, je delovala v PGD-ju v svojem domačem kraju, ker pa sva si po poroki dom ustvarila v Trzinu, je na pobudo tedanjega predsednika Jožeta Kajfeža prestopila v trzinsko društvo.« To je pripomoglo k odločitvi, da se gasilcem pridruži tudi sam. »V to me je vodila predvsem želja pomagati.«

Je pa po besedah sogovornika za kakovostno opravljanje tovrstnega dela ključna podpora družine. »Poziv na intervencijo lahko pride kadar koli, podnevi, ponoči, res kadar koli. Moja naloga v društvu je poleg reševanja in pomoči tega potrebnim tudi dodeljeno delo gospodarja, kar pomeni skrb za gasilski dom in opremo.« Ker ima doma dva otroke, je vselej potrebno usklajevanje, a je Kolenc poudaril, da danes na intervencijo lahko odhitita oba z ženo, saj sta otroke že večja, v njunem zgodnjem otroštvu pa se je na pozive večino ma odzival sam.

»Tudi otroke vzgajava v duhu, da sta v življenju pomembni opora in pomoč sočloveku. Priznanja, iskreno rečeno, res nisem pričakoval. Počaščen sem in vesel, saj je to tudi potrditev, da to, kar delaš, delaš dobro, da je tvoje delo opaženo. Nedvomno pa ti takšno priznanje ponudi tudi navdih in zagon za naprej.«

Robert Matijević, skoraj ni trzinske prireditve brez njega

Bronasto plaketo Občine Trzin je prejel tudi Robert Matijević, ki ga je za priznanje predlagal Upravni odbor Športnega društva Trzin. Po njihovih besedah si predsednik društva, ki to vlogo opravlja zadnja štiri leta, nedvomno zasluži to priznanje, saj je svoj prosti čas in energijo vlagal v delovanje društva že mnogo pred prevzemom predsedniške funkcije. Zaslužen je za številne dejavnosti, ki potekajo in so v preteklosti potekale v društvu, skrbi za nemoteno delovanje društva, v katero se vključujejo občani, pod njegovim vodstvom pa sta na novo zaživele tudi tekaška sekcija in sekcija kotalkarjev. Poleg tega je eden od pobudnikov za obnovo trim steze, sodeloval pa je tudi pri obnovi obeh športnih igrišč. Ima pomembno vlogo v športni dejavnosti v občini, čemur danes posveča večino svojega prostega časa, znanja in energije.

Robert Matijević (foto: Zinka Kosmač)

»Priznanje me je presenetilo. Nanj sem se odzval, češ da ni potrebe po tem, obstajajo namreč posamezniki, ki si ga bolj zaslužijo. Sem ga pa seveda izredno vesel,« se je na vprašanje o tem, kaj mu pomeni bronasta plaketa Občine Trzin, odzval Robi Matijević. »Še vedno sem najbolj vesel pozitivnih odzivov na prireditve, ki jih prirejamo. Odzivov, ko je čutiti, da ljudje resnično uživajo v tem, kar pripravljamo. Za navdih in zagon naj se tu še posebej zahvalim Matjažu Erčulju, od kogar se marsičesa naučim in ob njem vselej pridobim veliko novih zamisli in sveže energije.«

Pod Robijevo taktirko so bile izpeljane številne uspešne prireditve, na primer Tek Petra Levca Skirca, Otroška olimpijada in številni turnirji. Brez njega bi bili športni dogodki povsem drugačni. Skrb za druge pa je očitna tudi pri drugih projektih – poleg vsega naštetega Robi, denimo, sodeluje na čistilnih akcijah v organizaciji Občine Trzin, pomaga pa rad tudi pri dogodkih drugih društev.

Upravni odbor društva, ki je Robija predlagal za bronasto plaketo, je dodal, da brez njega dejansko ne mine nobena občinska prireditev – bodisi deluje v vlogi prostovoljca, bodisi deluje kot gostinec, bodisi prevzame kakšno tretjo vlogo. Po njihovih besedah pustiti pečat z vsakršnim udejstvovanjem, zato si prejeta priznanje še kako zasluži.

Barbara Kopač

Albin Kolenc (foto: Arhiv PGD Trzin)

Branko Pirnat, gasilec z dušo in telesom že 66 let

»Želim si samo to, da bi čim prej zgradili novi dom«

Vsakomur, ki sede za domačo mizo v kuhinji Branka in Katarine Pirnat, je lahko kaj hitro jasno, kdo stanuje v tej hiši. V prostoru sta poleg pohištva in ure le dve sliki: na eni je Branko v gasilski uniformi pred trzinskim gasilskim domom, na pultu pa posebno mesto pripada kipcu Sv. Florijana, zavetnika trzinske župnije in gasilcev. Temu, da je Branko Pirnat gasilec z dušo in telesom, pritrjujejo vsi, ki ga poznajo, on pa odgovarja le s kratkimi, skromnimi, vendar odločnimi odgovori. Morda tudi zato, ker namesto njega govorijo njegova dejanja.

Zadnji, še svež dogodek, ki opisuje njegovo pripadnost gasilstvu in domačemu gasilskemu društvu, se je zgodil ob občinski čistilni akciji sredi aprila. Branko, ki jih bo novembra praznoval 82, je v soboto, na dan čistilne akcije, zjutraj najprej odhitel v domžalski zdravstveni dom, kjer je prejel prvo dozo cepiva proti covidu, nato pa brž nazaj v Trzin, da je ob 9. uri že lahko pomagal pri čiščenju okolice.

Več kot trideset let je deloval kot operativec v PGD Trzin, njegova dolgoletna gasilska kariera pa traja že polnih 66 let! Tudi zdaj, pri svojih 81 letih, Branko pride na vsako intervencijo, ostane v domu in pomaga, kadar pa ob kakšnem opravičilu aktualni gospodar časovno ne utegne, še vedno vskoči Branko in ga uspešno nadomesti.

Dolgoletni gospodar društva in praporščak

Dolga leta je Pirnat v Prostovoljnem gasilskem društvu Trzin opravljal delo gospodarja in bil praporščak. Obe vlogi je podedoval od očeta Franca, ki ga je v gasilsko društvo vpeljal že kot osnovnošolca. »Pa vas je kdaj zanimalo še kaj drugega kot gasilstvo,« ga vprašam, Branko pa kratko in jedrnato nazaj: »Ne!« Ko ga vendarle še malo pobezam, doda: »V času mojega odraščanja so bili športniki. Tudi kultura je bila v Trzinu od nekdaj razvita. Mene pa to ni nič zanimalo. Samo gasilci!«

Kot mlad fant je s še drugimi mladimi gasilci njegovih let najprej delal z motorno brizgalno, kasneje pa je predvsem skrbel za gasilsko opremo in inventar ter za urejenost gasilskega doma. Čeprav je res, da so za gasilce najpomembnejša gasilska vozila, orodje in naprave, shranjene za vrati gasilskega doma, pa so se kraji od nekdaj radi pobahali z lepo podobo gasilskega doma, h kateri so sodile tudi bujne bršlinke na oknih. Za slednje je skoraj deset let skrbela Brankova žena Kati. Brez nje tudi Branko najbrž ne bi mogel opravljati svoje vloge v društvu tako zlahka.

»Oh, vse mogoče je bilo – pogosto je pozivnik brenčal sredi noči, ob enih, dveh, treh ponoči! Po navadi je samo skočil iz postelje in že tekel v gasilski dom. Vse luči je pustil prižgane za seboj, pa odprta vrata ... Parkrat je tudi avto poškodoval, ko je med speljevanjem z domačega

dvorišča v naglici zadel v škarpo,« pripoveduje žena Katarina. Branko potrdi, da njegova boljša polovica nikoli ni sitnara zaradi tega. Za njim je vedno le pogasila luči in pozaprla vrata, le enkrat samkrat je rekla, da naj ne gre na intervencijo, saj sta se naslednje jutro odpravljala na neki izlet.

Branka Pirnata opisujejo kot skrbnega in vestnega človeka. »Gasilci mesečno opravljamo preizkus pozivnikov in Brane vedno pokliče med prvimi! Ko je bil še aktiven v vlogi gospodarja, je imel vse kose opreme do zadnjega preštete in za vsakega je vedel, kje se nahaja,« o Branku pripoveduje poveljnik PGD Trzin, Marko Kajfež. »Nekoč smo enemu izmed članov postavljali mlaj ob osebnem jubileju in si pri tem izposodili starejšo čelado, da smo jo uporabili kot okras na mlaju. Čez nekaj dni smo imeli opravka z Branetom, ki nas je kar pošteno okregal, zakaj da ga o tem nismo nič obvestili!«

Tudi žena Katarina potrdi, da je natančen in da mu je to ob njegovem delu zidarja, ki ga je opravljal v Gradisu, prišlo še kako prav. Dedovanje nalog gospodarja in praporščaka se pri Pirnatovih sicer ni preneslo na naslednjo generacijo, a glede na to, da imata Branko in Katarina po sinu Miranu in hčerki Branki kar štiri vnuke – Andraža, Mateja, Matica in Miho – človek nikoli ne ve, kaj se še lahko zgodi. Nenazadnje imajo med trzinskimi gasilci tudi take primer, ko je članica najprej postala žena, pa se ji je kasneje pridružil še mož.

Kaj dela gospodar v gasilskem društvu?

Če bi o tem vprašali Branka Pirnata, bi vas odpravil s preprostim odgovorom: »Vse sorte!« A za tiste, ki gasilske intervencije nis(m)o videli od blizu, pojasnimo malo bolj na široko: gospodar ima med intervencijo vlogo nekakšnega logistika in koordinatorja. Posameznikom ob prihodu pove, kam naj gredo, pravilno jih napoti in priča ekipe ob menjavah. Poskrbi tudi za npr. kuhanje čaja ali nabavo hrane, da se ob vrnitvi z intervencije gasilci lahko okrepčajo. Medtem ko gredo operativni gasilci na teren, on ostane v domu in dežura ob radijski zvezi. Po končani intervenciji poskrbi tudi za opremo: opere cevi, preveri potopne črpalke in agregate, dihalne aparate in vozila, če je potrebno.

Za biti gasilec, pravi Branko Pirnat, je potrebna volja, veliko časa in pripravljenost pomagati drugim. »Če imaš nekaj rad in če to spoštuješ, potem vse gre!« Kot praporščak se je vedno odzval in prisostvoval bodisi praznovanju bodisi zadnjim slovesom. »Biti praporščak je čast,« ponosno pove in poudari, da so praporščaki izvoljeni in da prapor lahko nosi le tisti, ki ga drugi gasilci prepoznajo kot vrednega, da z gasilskim praporom zastopa celotno društvo.

Sicer pa se Branko zadnja leta posveča predvsem manj utrudljivim dejavnostim. Z ženo se pogosto odpravita na Štajersko, v Katarinin rojstni kraj Apače pri Gornji Radgoni. »Prvi sosed ob naši hiši je predsednik tamkajšnjih gasilcev in ko se na kupu dobta dva srčna gasilca, si imata marsikaj za povedati,« se nasmeje Kati in pove, da imajo Branka radi tudi apaški gasilci in da so ga hitro vzeli za svojega. Branko pa se le skromno nasmehe in na vprašanje, kaj mu pomeni občinska zlata plaketa, spet odgovori povsem na kratko in po pričakovanjih: »Zelo veliko. Želim si pa predvsem to, da bi bil novi gasilski dom čim prej končan!« Prvi sprehod po novih prostorih je Branko že naredil tisto soboto po prej omenjeni aprilski čistilni akciji, a kot kaže, bo tudi na uradno odprtje treba počakati le še nekaj mesecev.

Besedilo in foto: Tanja Bricelj

Dejavnosti društva upokojencev Žerjavčki

Pohodniki se vsak torek ob sedmi uri zjutraj srečajo pri Mercatorju, od koder gredo na krajše izlete, 1. junija pa načrtujejo pohod na Križno goro nad Starim trgom pri Ložu.

Kolesarji čakajo na lepše in toplejše vreme, sicer pa načrtujejo kolesarjenje od Mojstrane do Kranjske Gore. Seveda vsak teden vrtijo pedala po bližnji okolici Trzina.

Strelci trenirajo vsak ponedeljek in petek od 17. do 18. ure na strelišču v trzinski osnovni šoli.

Balinarji so dejavni na svojem balinišču v športnem parku.

Pevska skupina Žerjavčki zdaj redno prepeva ob ponedeljkih v CIH-u v Dvorani Marjance Ručigaj, in sicer se člani zberejo ob 9.30. Vabljeni tudi novi pevci, lušno se imamo, seveda ob upoštevanju priporočil NIJZ, da ostanemo zdravi.

Krožek ročnih spretnosti deluje glede na trenutno zdravstveno stanje kar po domovih v lastnih mehurčkih.

Kultura – recitatorji in literarni ustvarjalci hranijo moči za nove podvige v jeseni.

IZLETI so v načrtih šele jeseni. Držimo pesti, da nam uspe vsaj kakšen dober izlet po naši lepi Sloveniji, ko bodo izpolnjeni pogoji za avtobusna potovanja in se bo covid umiril.

DRUŽENJE pa imamo v načrtu, in sicer v petek, 11. junija, in to v naravi. Veselo in zabavno se bo spet srečati.

Ni pomembno kdaj si rojen, pomembno je, kdaj si začel živeti. Še vedno je v Trzinu 700 upokojencev, ki niso naši člani. Škoda, vsak bi se lahko pridružil vsaj eni dejavnosti! Znova premislite, da ni pomembno, koliko si star, temveč KAKO si star.

Janez Florjanc, podpredsednik Društva upokojencev Žerjavčki, Trzin

Dragi otroci, spoštovani starši,

ZPM Domžale in ZLRO Ljubljana vas vabita nazanimive, ustvarjalne, aktivne, varne in zdrave počitnice na morju in v hribih.

Organiziramo zdravstveno letovanje za otroke in mladostnike med 5. in 19. letom starosti s stalnim bivališčem v občinah Domžale, Trzin, Mengeš, Lukovica in Moravče.

Omogočamo tudi sofinanciranje letovanja otrokom iz socialno šibkejših družin.

Podrobnejše informacije o letovanjih ter prijavi so objavljene na spletni strani ZPM Domžale

Vabljeni.

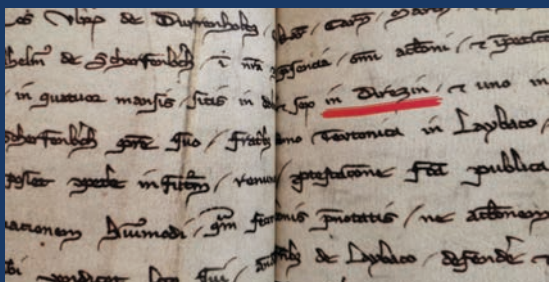
ZPM Domžale

15. maj

Vsem prebivalcem občine Trzin ČESTITAMO ob občinskem prazniku

Uredništvo Odseva

Delovanje podjetja Cestel je usmerjeno v večjo varnost prometa

Slovenci smo na številnih področjih svetovno priznani strokovnjaki. To že vrsto let dokazujejo tudi v podjetju Cestel, ki je vodilni svetovni proizvajalec mostnih sistemov za tehtanje vozil med vožnjo. Z njim si prizadevajo povečati varnost na cestah in zmanjšati stroške vzdrževanja ter sanacije cest širom sveta. Njihovo ponudbo mi je predstavil lastnik podjetja, Robert Brozovič, ki se že celo življenje s vso vnemo predano ukvarja s področjem cestne infrastrukture.

Dinamični, dobrodušni in hkrati premišljeno podjetni Robert Brozovič je leta 1992 preoblikoval očetovo zasebno dejavnost v podjetje. Čez dve leti ga je preselil v OIC Trzin in se z ženo Majo in njunimi tremi otroki ugneznil v našem kraju. Elektroinženir z velikim žarom pripoveduje o svojem delu, uživati pa zna tudi v prostem času. Zagotovo ste ga že večkrat srečali, ko je s kolesom švignil mimo vas. (foto: osebni arhiv)

Mostni sistem za tehtanje vozil med vožnjo

Začetki podjetja segajo v leto 1976, ko je Elektronika Brozovič začela na področju naše nekdanje države Jugoslavije vgrajevati in vzdrževati avtomatske števec prometa. Tekom let so dejavnost širili z novimi idejami in programi, reorganizirali poslovanje in leto pred prelomom tisočletja v sodelovanju z ZAG-om razvili mostni sistem za tehtanje vozil med vožnjo. S tem so postavili nove smernice na področju tehtanja tovornih vozil, ki se je do takrat izvajalo na statičnih merilnih mestih. Poimenovali so ga SiWIM: Si kot Slovenija in WIM kot tehtanje vozil med vožnjo (angleško: Weigh-in-Motion). »Razvili smo natančen, kakovosten in zelo zanesljiv sistem, ki ga sestavljajo posebni senzorji, računalnik in tisto, kar konkurenci ni nikoli zares uspelo, odličen algoritem. Namestimo ga na obstoječi most in v določenem časovnem intervalu spremljamo karakteristike vozil, ki vozijo čezenj, ter merimo upogib mostu. Dobljene informacije se prenesejo v naš program za obdelavo podatkov, na podlagi katerega se natančno izračuna, v kakšnem stanju je določena cesta ali most,« je direktor na kratko povzel izredno kompleksno delovanje sistema, ki mi ga je pred tem potrpežljivo in podrobno predstavil. Osnovni namen sistema je zbiranje

Podjetje Cestel je v sodelovanju z Zavodom za gradbeništvo (ZAG) na prelomu tisočletja razvilo mobilni mostni sistem za tehtanje vozil med vožnjo SiWIM. Več kot dvajset let so orali ledino na tem področju in stalno dokazovali, kako pomemben je ta v mali Sloveniji razvit sistem za načrtovanje cestne infrastrukture. Dosegli so veliko, saj poslujejo s številnimi podjetji, zavodi in državnimi inštitucijami širom sveta. Zato lahko upravičeno zapišemo, da so eksperti svetovnega ranga na tem področju. (foto: Tanja Jankovič)

statističnih podatkov, na podlagi katerih se ugotavlja, kaj se dogaja s cestami oziroma voziščno konstrukcijo. Tako dobljeni in obdelani podatki predstavljajo odlično izhodišče za pravilno dimenzioniranje cest in s tem optimalno porabo sredstev pri gradnji in vzdrževanju. »Namestimo ga lahko v nekaj urah in pri tem ne poškodujemo cestišča ali oviramo promet,« je kot prednosti sistema SiWIM izpostavil Brozovič.

Na podlagi monitoringa so kmalu ugotovili, da so slovenske ceste pod dimenzionirane in pravzaprav niso zgrajene sedanji koncentraciji in prometni obremenitvi primerno. Najbolj obremenjene so seveda občinske ceste, saj so projektirane za manjšo prometno obremenitev kot na primer ostale državne ceste. Kar preprosto pomeni, da jih je potrebno projektirati drugače ali obnoviti prej, kot je bilo prvotno planirano. Eden od dejavnikov uničevanja cest in s tem večje gospodarske škode so tudi preobremenjena tovorna vozila, ki se morajo izločiti iz prometa. Zaradi preobremenjenosti poškodujejo cestišče, nevarna pa so tudi za ostale udeležence v prometu. Nepravilno naložen tovor namreč vpliva na stabilnost, zaviranje in dolžino zavorne poti. »Naj-

Viadukt Millau na jugu Francije je eden najlepših viaduktov, na katerem so namestili sistem SiWIM. Sicer so prisotni po celem svetu, od evropskih držav do ZDA, Kanade, Ukrajine, Indije, Tajske, Malezije in celo Indonezije. Pri nas sodelujejo z Družbo za avtoceste DARS, Direkcijo RS za infrastrukturo in številnimi občinami. (foto: arhiv podjetja)

večji doprinos našega sistema je tam, kjer poteka v eno smer bistveno težji promet kot v drugo. Tipičen predstavnik je kamnolom.»

Drugačno stanje je pri mostovih. »Mostovi so veliko bolj konzervativno grajeni. Pri sami gradnji se namreč upošteva ogromno varnostnih faktorjev. Grajeni so za daljše časovno obdobje kot ceste, pri čemer ni nujno, da vizualne poškodbe vplivajo na funkcionalnost mostu,« je izpostavil. Dejstvo pa je, da je bila večina mostov zgrajena po drugi svetovni vojni, zato nastaja čedalje več problemov. Tu pa nastopi sistem SiWIM. »Z istim sistemom znamo lastniku povedati, v kakšnem stanju je poleg cestišča tudi most. Na podlagi naših analiz se je lažje odločiti, kdaj je čas za njegovo obnovo. S tem v bistvu ugotavljamo nosilnost mostu in podaljšujemo njegovo življenjsko dobo, hkrati pa zmanjšujemo stroške rekonstrukcije ali nadomestne gradnje,« je prepričan. Most se najbolj upogne na sredini, zato mora naj delovati zares ogromna obremenitev, da se zruši. Zato ni bojazni, da bi se kar tako zrušil. Najmočnejše grajeni med vsemi so železobetonski mostovi.

Podjetje že od leta 1997 skrbi za izvajanje statične kontrole prekoračitev mase tovornih vozil. Nadzori potekajo dnevno na avtocestah ter državnih in občinskih cestah. Kljub visokim kaznim je prekoračitev še vedno mnogo preveč, kar se pozna na stanju naših cest. Ena prvih občin, s katero so vzpostavili reden nadzor nad tovrnim prometom, je prav naša. Ponosni so, da z našim medobčinskim redarstvom uspešno sodelujejo že od leta 2014.

Na statičnih tehnikah za merjenje osnih obremenitev se meri osna obremenitev in skupna masa tovornega vozila, ki mora biti skladna z njegovo nosilnostjo. (foto: arhiv podjetja)

V podjetju je zaposlenih 45 oseb, večinoma tehnikov in inženirjev tehnične, gradbene, prometne in varnostne smeri. Pokrivajo več področij - od raziskav, razvoja, postavitve, monitoringa, analize, šolanja, nadzora nad sistemi ter proizvodnjo in servisom. Sodelujejo pri raziskovalnih ter evropskih projektih in so člani številnih mednarodnih društev in organizacij. Povezani pa so tudi z nekaterimi fakultetami, na katerih redno predstavljajo vse svoje aktivnosti. To temo je predstavilo kar nekaj študentov v svojih diplomskih nalogah, na njej temelji celo nekaj mednarodnih doktoratov. Ob tem so pravzaprav premikali okorelo razmišljanje povezano z dimenzioniranjem cest. »Na podlagi rezultatov monitoringa smo vplivali tudi na spremembo pravil pri dimenzioniranju cestišča,« je mimogrede diplomirani inženir elektrotehnike in računalništva in dodal, da bi sistem lahko uporabljali tudi pri merjenju mostov, prek katerih poteka železniški promet.

Tudi ostali programi za prometno varnost

V podjetju, ki stalno vlaga v razvoj in izboljšave, so razvili tudi sistem BUSko, ki opozarja voznike na prisotnost najmlajših ob šolskih avtobusnih postajališčih. »Sistem se aktivira in vklopi opozorilne lučke takrat, ko je v njegovi neposredni bližini otrok s pametnim obeskom. S svojo barvitostjo izstopa in hkrati vpliva na voznika, da podzavestno reagira nanj in temu primerno prilagodi svoj slog vožnje in zmanjša hitrost,« nam je pojasnil lastnik podjetja. »Dosedanji projekti so poka-

Sistem BUSko je sestavljen iz barvnega droga in opozorilne table, ki s svetlobnimi signali opozori voznike obeh smeri na prisotnost otrok v neposredni bližini. Sproži jo pametni oddajnik, ki je skrit v otrokovem obesku za ključe. (foto: arhiv podjetja)

zali izjemno pozitivne rezultate, kar so potrdile tudi obsežne meritve hitrosti. Signalni znak BUSko je tako odlična alternativa ureditve šolskih avtobusnih postajališč.»

Zanimiv je tudi sistem za izvajanje PRIKRITIH meritev hitrosti in hrupa v naseljih, ki vizualni izgleda kot obcestni količek. Testno so ga postavili v Preboldu in na Jezerskem. »Namestili smo ga pred naseljem skupaj s tablo s spremenljivo signalizacijo. V primeru izmerjenega prevelikega hrupa se tabla sproži, opozori voznika na preveliko hitrost in s tem povezan večji hrup predvsem motornih koles. Meritve na koncu naselja so pokazale, da so motoristi upočasnili in hrup se je dejansko zmanjšal,« mi je zadovoljno razložil. V podjetju tržijo tudi sistem #BrezMobilca, ki opozarja uporabnike mobilnega telefona na nepravilno uporabo. Sicer pa se ukvarjajo tudi z nadzorom nad izrednimi prevozi, vzdrževanjem in umerjanjem tehtnic za osne pritiske, vizualno oceno stanja vozišč ter izdelavo varnostnih, prevoznih in izvedbenih načrtov.

Pripadnost in kolektivna zavest

S spremembo lastniške strukture je pred leti v podjetju zavladalo bolj sproščeno delovno vzdušje, kar mi je potrdila tudi zgovorna prodajna predstavnica Sara Ana Žerko. Direktor, ki je hkrati tudi lastnik podjetja, je prepričan, da je dobra delovna klima pomembnejša od profita. Zanj poleg nagrajevanja poskrbijo predvsem z druženji ob kavi, družinskimi pikniki in podobnimi skupnimi aktivnostmi. Na strehi poslovne stavbe imajo celo majhno igrišče za golf. »Med sektorji v podjetju mora vladati sodelovanje in zaupanje, saj eden brez drugega ne morejo delovati. To pride do izraza še posebej v kriznih razmerah, ko se opravljajo dela na drugem koncu sveta in pride do zapletov.« Da v podjetju res vlada sproščeno vzdušje, pričajo tudi spodbudna telefonska sporočila, pohvale in filmčki, ki jih posnamejo zaposleni ob delu na zahtevnih prizoriščih v smislu – mi to zmoremo. Nenazadnje pa tudi zabavne anekdote, kot je tale: eden od zaposlenih je dva tedna delal na drugem koncu sveta. Sam, brez družine, brez prijateljev. Kmalu je začel sodelavcem pošiljati sporočila, v katerih je opisoval, da sta šla z Valterjem zjutraj na teren, z Valterjem sta pregledala situacijo, naredilo to, naredila ono in še kaj... Ob zaključku del pa je v zadnjem sporočilu poslal fotografijo z omenjenim družabnikom – to je bila les-tev, na kateri je pisalo Valter. »Gre za spodbudno delovno okolje, kjer te k delu žene radovednost in veselje do tega, da se kaj novega naučiš. Delo naj ti predstavlja izziv, ne pa nujno. Vsi se lahko kdaj zmotimo. Kdor ne dela, tudi grešiti ne more,« je Brozovič zaključil najino prijetno druženje. Ob tem si zagotovo vsi zaželimo, da bi bilo v naši družbi več podobno mislečih, kajne?

Tanja Jankovič

Trzin'c vas gleda

Na šolca brez kolca

Kar zadeva športna igrišča in njihovo uporabo, smo Trzinci že dolgo časa »na dobrem glasu«, še več, k nam v (športne) goste hodijo tudi rekreativci iz sosednjih občin, med drugimi celo košarkarji iz prestolnice. Občina jih zgledno vzdržuje in pridno nadgrajuje ter postopoma opremlja z vedno novimi igrali in športnimi napravami. Med najbolj priljubljenimi je športno igrišče pri Osnovni šoli Trzin, ki mu pravi mladina kar »šolca«. Če se dobijo tam, rečejo, da gredo na »šolca«. Razlog za to je tudi odbojarsko igrišče (odbojka je eden redkih športov, pri katerem je lahko ekipa mešana ...), opremljeno z mrežo in, še bolj v razsvetljavi, ki omogoča rekreiranje tudi v večernem času. Natančneje vsak dan do 22. ure, ko se luči, če si jih seveda kdo prižge, samodejno ugasnejo.

Športno igrišče ima dva vhoda (morda bi lahko naredili še tretjega, s promenade ob Pšati ...), pri glavnem vhodu nasproti šole je precej stojišče za kolesa. A vendarle to dejstvo in pa znak, ki prepoveduje vstop na igrišče s kolesi, ne zadoščata za to, da jih številni uporabniki igrišča ne bi vozili s seboj vse do klopi in miz ali roba posameznih delov igrišča. Enako velja za skiroje, rolke, kotalke, rolerje, skratka za vse, »kar leze in

gre na kolesih« na lastni ali e pogon. Prepoved velja tudi za morebitne štirinožne obiskovalce. Če se njihovi lastniki te prepovedi večinoma le držijo, pa je pri uporabnikih takih in drugačnih rekvizitov s kolesi prav nasprotno. Da bo mera polna, prislanjajo kolesa na tamkajšnje klopi in mize ali pa polagajo kolesa po tleh, s čimer močno zmanjšajo njihovo uporabno površino. Poleg tega pa so na tla položena kolesa lahko še nevarna, če jih morebiti kdo spregleda med hojo ali tekom.

Razlog za to početje verjetno ni v kraji koles (stojala so blizu in dobro vidna ter vsem na očeh ...) ali pomanjkanju ključavnic za njihovo zaklepanje, temveč je bolj ali manj precej univerzalen in se imenuje človeška lenoba. Videti je, sodeč po starosti odlagalk in odlagalcev koles(-ec), da »napada« vse starostne skupine. Morda pa bi v prihodnje vendarle kazalo spremeniti refren besedila znane pesmi »o lenoba, lenoba, zvest ti bom do groba« v zvest ti bom samo do »šolca«. Saj se tudi igrišče tako kot Sonce, Zemlja Mesec, lahko vrti (obišče) tudi brez kolesec ...

Besedilo in foto: Miha Pavšek

Tu ni pravi prostor za kolesa.

Praznih »parkirnih« mest je dovolj.

Okolju prijazni Trzin?

Po podatkih Statističnega urada Republike Slovenije je vsak prebivalec Slovenije v letu 2019 ustvaril povprečno 509 kilogramov komunalnih odpadkov. V občini Trzin smo glede na isti vir v istem obdobju pridelali kar 3.503 ton komunalnih odpadkov, kar je dobrih 890 kilogramov na prebivalca. Ali drugače: 75 odstotkov več od slovenskega povprečja, pri čemer svoj delež v naši majhni občini zagotovo prispeva tudi dokaj velika obrtno-industrijska cona.

Lahko pa Trzin primerjamo tudi s samim seboj. Leta 2012 smo v povprečju pridelali 596 kg komunalnih odpadkov na prebivalca, leta 2014 dobrih 638 kg, leta 2016 že 786 kg. Vsako leto več. Preveč?

Aprilska čistilna akcija je bila odličen korak na poti k lepšemu Trzinu. A obenem je dejstvo, da gre za kurativo, in še to le enkrat na leto. Ne obstaja zaman rek, da je boljša preventiva kakor kurativa. In nikakor

ne bi smeli čakati na strateške usmeritve Evropske unije, naše države ali občine. Vsak posameznik lahko na dnevni ravni z majhnimi koraki naredi kaj, da v Trzinu pridelamo čim manj odpadkov, s katerimi onesnažujemo našo naravo.

Razmislimo, kako bi lahko vsak med nami zmanjšal količino svojih smeti in s tem pripomogel h kakovostnejšemu življenju. Morebiti vam bo spodnji seznam v pomoč.

Vzemimo svojo vrečko ali košaro, ko gremo po nakupih.

Kadar je to mogoče, uporabimo lastno embalažo za nakup posameznih izdelkov; vrečke za večkratno uporabo za sadje in zelenjavo, večjo posodo v ribarnici, posodico na oddelku s siri, platneno vrečko, ko kupujemo kruh ...

Preden gremo po nakupih, razmislimo, kaj bomo jedli v prihodnjih dneh. Nato si z namenom, da ne bi živela zaradi pretečenega roka ali česa drugega romala v smeti, pripravimo seznam izdelkov, ki jih potrebujemo.

Vzemimo svoj lonček, ko gremo po kavo za s sabo.

Plastične lončke, ki jih dobimo pri nakupu sadik, vrnimo prodajalcu, ki jih bo lahko znova uporabil.

Sendvič raje shranimo v škatlo za živila ali zavijmo v kuhinjsko krpo namesto v folijo za enkratno uporabo.

Časopisni papir uporabimo večkrat: za sušenje mokrih čevljev, čiščenje oken, celó za zavijanje daril je lahko dobra alternativa.

Mesečne položnice si namesto v tiskani naročimo v elektronski obliki.

Naj bo vsak dan priložnost, da naredimo nekaj za okolju bolj prijazni Trzin.

Besedilo in foto: Tjaša Toni Skubic

Poročilo o kakovosti pitne vode v letu 2020 JKP Prodnik

Skupaj poskrbimo, da bo iz naših pip tekla čista pitna voda

Varna in zanesljiva oskrba s pitno vodo je izjemno pomembna za normalno življenje ljudi, zagotavljanje nemotene in kakovostne oskrbe pa je z vidika odgovornosti do uporabnikov ena najzahtevnejših dejavnosti. Pitna voda, ki se pošilja v javno vodovodno omrežje, je zato strogo nadzorovana. Iz letnega poročila o kakovosti pitne vode iz vodovodov v upravljanju Javnega komunalnega podjetja Prodnik za leto 2020 je razvidno, da prebivalci občin Domžale, Mengeš, Trzin, Lukovica in Moravče pijemo dobro in zdravstveno ustrezno pitno vodo.

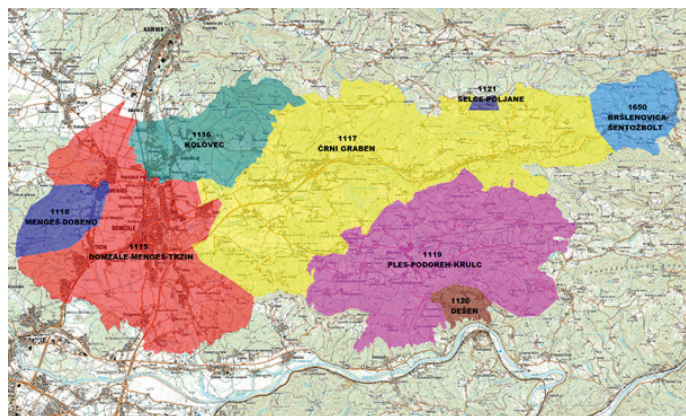
Kako poteka nadzor nad kakovostjo pitne vode?

Da je voda ustrezna, skrbita kar dva nadzora, in sicer notranji, ki ga izvaja Nacionalni laboratorij za zdravje, okolje in hrano NLZOH Kranj, ter državni monitoring. Število vzorcev in obseg posameznih mikrobioloških preiskav in fizikalno-kemijskih analiz sta določena v letnem načrtu odvzema vzorcev pitne vode, ki ga izvaja NLZOH. Vsakodnevni nadzor pitne vode skrbno prilagajamo trenutnim razmeram v vodovodnem sistemu in ugotovitvam državnega monitoringa vode ter drugim informacijam, ki jih dobimo od uporabnikov ali pooblaščenih ustanov. Zunaj letnega načrta izvajamo tudi nadzor, ki ga zahtevajo določene okoliščine pri uporabnikih, in nadzor po interventnih delih na vodovodnem omrežju.

Nadzorovani parametri so v skladu s Pravilnikom o pitni vodi

Pri ocenjevanju ustreznosti pitne vode upoštevamo določene mikrobiološke in kemijske parametre. Spremljamo tudi indikatorske parametre, katerih mejne vrednosti niso določene na podlagi neposredne nevarnosti za zdravje, saj imajo le opozorilno vlogo. Če so njihove vrednosti povišane, preverimo vzroke in prisotnost drugih onesnaževal. Med indikatorske parametre zato spadajo mikrobiološki in tudi fizikalno-kemijski parametri, kot so denimo barva, električna prevodnost in pH vode.

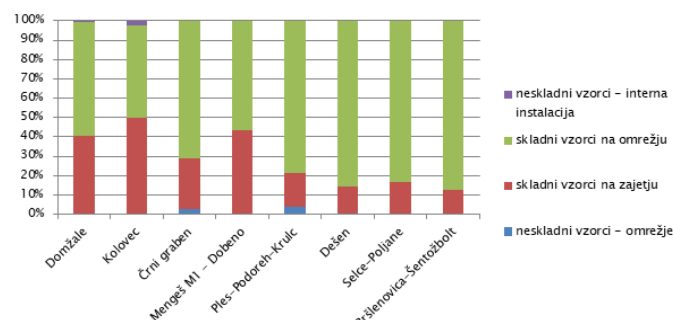
Z mikrobiološkimi preizkušnji pitne vode se ugotavlja prisotnost zdravju nevarnih (patogenih) organizmov, ki bi lahko povzročili akutna obolenja, kar pomeni, da v pitni vodi ne sme biti mikroorganizmov fekalnega izvora. Rezultati mikrobioloških preizkušanj so največkrat indikatorski, rezultati kemičnih preizkušanj pa nam povedo, ali so v pitni vodi prisotne snovi naravnega (kalcijeve in magnezijeve soli) ali antropogenega izvora (nitrati) ter v kakšnih koncentracijah. **Koncentracije preskušanih parametrov v pitni vodi se med oskrbovalnimi območji ne razlikujejo veliko.**

Slika prikazuje osem oskrbovalnih območij, ki so določena glede na zemljepisno lego. Prebivalci na teh območjih se oskrbujejo s čisto pitno vodo iz vodnih virov v upravljanju Javnega komunalnega podjetja Prodnik.

Mikrobiološke preiskave in fizikalno-kemijske analize

V sistemu Domžale - Mengeš - Trzin se voda večinoma ne tretira s klorovim preparatom – takšna dezinfekcija je potrebna le občasno (predvsem v obdobju zunanjih visokih temperatur). V okviru notranjega nadzora so določena stalna odvzemna mesta, ki omogočajo celovit nadzor pitne vode na posameznih delih vodovodnega omrežja. Za mikrobiološke preiskave je bilo v letu 2020 v omrežju in na zajetjih odvzetih in laboratorijsko preiskanih 526 vzorcev pitne vode, od tega 229 v vodooskrbnem sistemu Domžale - Mengeš - Trzin.

Od 334 vzorcev na omrežju je bilo 8 vzorcev neskladnih s Pravilnikom o pitni vodi, vendar niso pomenili tveganja za zdravje ljudi. V 3 primerih je neskladnost nastala zaradi stanja na interni instalaciji. Celotno poročilo o kakovosti pitne vode za leto 2020 je objavljeno na spletni strani www.jkp-prodnik.si.

V letu 2020 je bilo od 334 vzorcev, odvzetih v omrežju, osem vzorcev neskladnih s Pravilnikom o pitni vodi, od tega trije v interni instalaciji. V vodovodnem sistemu Domžale - Mengeš - Trzin ni bilo neskladnih vzorcev. V sistemu Črni Graben sta bila neskladna dva vzorca, v sistemu Ples - Podoreh - Krulc pa trije vzorci. V vseh primerih so bili glede na vzrok neskladnosti izvedeni ustrezni sanacijski ukrepi. V nobenem primeru neskladnost vzorca ni pomenila tveganja za zdravje ljudi. Pri treh neskladnih vzorcih je do neskladnosti prišlo zaradi slabe interne vodovodne instalacije pri uporabnikih.

Tudi v letu 2020 so bili v vseh sistemih vsi odvzeti vzorci za fizikalno-kemijske analize v omrežju glede na obseg opravljenih analiz za potrebe notranjega nadzora v skladu s pravilnikom. V okviru notranjega nadzora je bilo skupno odvzetih in laboratorijsko preiskanih 83 vzorcev pitne vode, od tega 64 vzorcev v vodovodnem sistemu Domžale - Mengeš - Trzin, pri čemer ni bilo neskladnih vzorcev.

Rezultati notranjega nadzora pitne vode kažejo, da je njeno uživanje varno, da je voda, ki priteče iz pip, zdrava, dobra in vedno sveža. Ključnega pomena za varno oskrbo s pitno vodo so skrbno načrtovanje in izvajanje nadzora pitne vode, pravočasno prepoznavanje možnih nevarnosti, ki lahko ogrozijo varnost oskrbe s pitno vodo, ter redno vzdrževanje objektov in naprav v javnem vodovodnem sistemu. Uporabniki pa morajo poskrbeti za ustrezno interno vodovodno omrežje, saj je kakovost vode, ki priteče iz pipe, odvisna tudi od stanja interne vodovodne napeljave. Vsi skupaj z odgovornim odnosom do okolja poskrbimo za varovanje in ohranjanje virov dragocene pitne vode.

Javno komunalno podjetje Prodnik

Testirajmo se!

Vas zanima, na kakšni ravni so vaše telesne sposobnosti? Vas zanima, ali ste nadpovprečni, podpovprečni ali povprečni? V tem članku boste našli odgovor na to!

Da se ne bomo testirali samo na covid-19, vam tokrat predstavljam preproste teste, ki jih vsakodnevno uporabljamo za določanje telesnih sposobnosti, najsi bo to gibljivosti ali pa vzdržljivosti v moči. Pomaga nam odkriti šibke točke, ki jih potem skušamo izboljšati, in si tako preventivno pomagamo.

Prvi test – test vzročenja ob steni

Opis: stojimo s hrbtom oprti ob steno, stopali sta od zidu, na katerega se naslanjamo, oddaljeni za dolžino pol stopala. Zadnjica, hrbet in ramena se ves čas izvedbe testa dotikajo stene. Test izvedemo tako, da roke s stegnenimi komolci počasi vzročimo in se s hrbtnim delom dlani poskusimo dotakniti zidu.

Namen: groba ocena drže, s testom želimo izmeriti gibljivost ramenskega obroča.

Ocenjevalna lestvica: brez omejitev – celotna hrbtna stran dlani in podlakti se dotika zidu; zmerne omejitve – samo prsti se dotikajo zidu; hude omejitve – ni dotika s steno.

Drugi test – 60-sekundno vstajanje s stola

Testa naj ne izvajajo ljudje, ki imajo kronične bolečine v kolnih, kolku ali gležnjih, imajo totalno endoprotezo kolena in/ali kolka!

Opis: sedimo na stolu s stopali na tleh v širini ramen in roke prekrivamo čez prsni koš. S hrbtom se ne naslanjamo na naslonjalo stola. Iz sedečega položaja nato vstajamo v popoln stoječi položaj in se usedamo nazaj na stol. To ponavljamo 60 sekund in ob tem štejmo število vstajanj. Primer analize rezultata: če ste moški, star od 60 do 64 let, in ste naredili v 60 sekundah od 37 do 45 vstajanj, pomeni, da ste glede zmogljivosti in vzdržljivosti v povprečju. Vrednost 50 p pomeni povprečno vrednost, nad to vrednostjo nadpovprečno, pod to vrednostjo pa podpovprečno.

Namen: Ocena zmogljivosti in vzdržljivosti mišic spodnjih udov.

Starostna skupina (leta)	Število vstajanj									
	Moški					Ženske				
	2,5 p	25 p	50 p	75 p	97,5 p	2,5 p	25 p	50 p	75 p	97,5 p
20 - 24	27	41	50	57	72	31	39	47	55	70
25 - 29	29	40	48	56	74	3	40	47	54	68
30 - 34	28	40	47	56	72	27	37	45	51	68
35 - 39	27	38	47	58	72	25	37	42	50	63
40 - 44	25	37	45	53	69	26	35	41	48	65
45 - 49	25	35	44	52	70	25	35	41	50	63
50 - 54	24	35	42	53	67	23	33	39	47	60
55 - 59	22	33	41	48	63	21	30	36	43	61
60 - 64	20	31	37	46	63	20	28	34	40	55
65 - 69	20	29	35	44	60	19	27	33	40	53
70 - 74	19	27	32	40	59	17	25	30	36	51
75 - 79	16	25	30	37	56	13	22	27	30	43

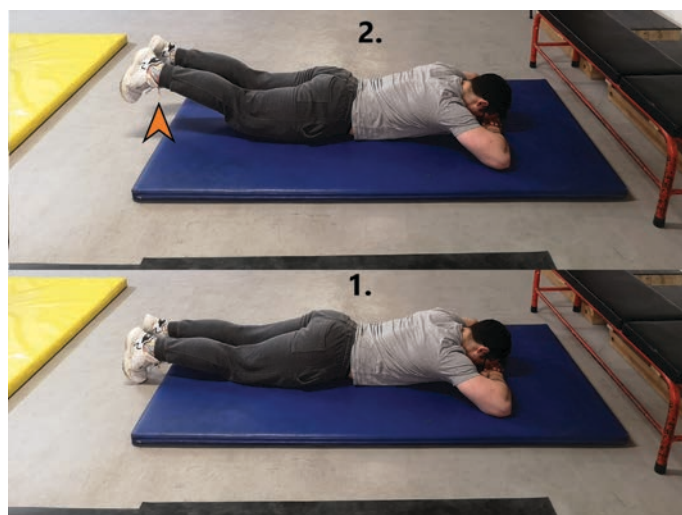
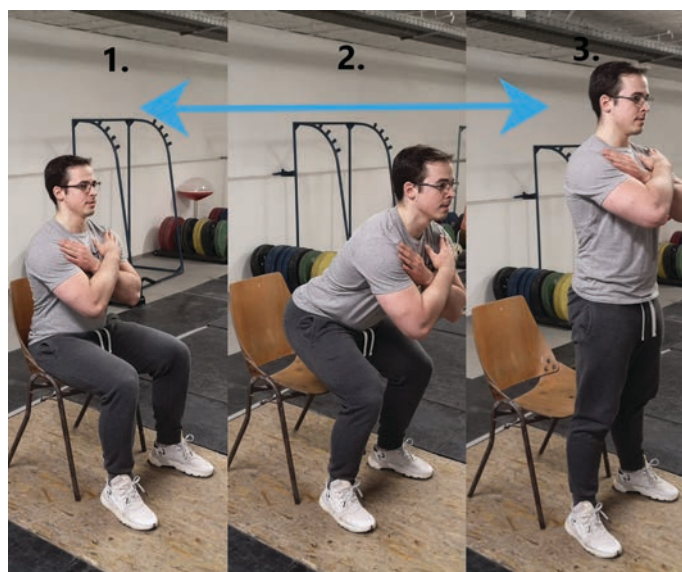
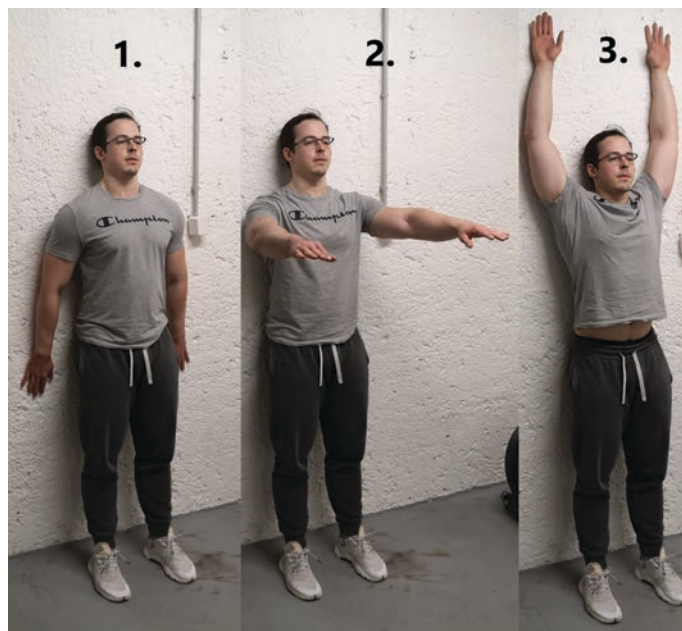
Ocenjevalna lestvica: *Percentili so kot nekakšne skupine populacije, ki se je testirala, da so pridobili normativne vrednosti. Kot primer, če smo v 75. percentilu, pomeni, da smo boljši od 75 odstotkov izmerjenih ljudi.

Tretji test – test vzdržljivosti mišic ledvenega dela hrbta

Testa naj ne izvajajo posamezniki z bolečinami v ledvenem delu hrbtenice. Če se med testom pojavijo ali stopnjujejo bolečine v ledvenem delu hrbtenice, ga takoj prekinite.

Opis: ležite na trebuhu, nogi sta iztegnjeni, čelo je naslonjeno na hrbtni strani dlani. Test izvedemo tako, da dvignemo nogi od tal toliko, da se obe pogačici ne dotikata več tal, ter nato položaj zadržimo, kolikor dolgo časa gre. Čas, ki ste ga dosegli, nato preverite na ocenjevalni lestvici. Če ste stari 34, moški in ste imeli rezultat 80 sekund, ste nad povprečjem. Če ste pod povprečjem (v 25. percentilu), bodite pozorni na prejšnje članke o bolečinah v ledvenem delu hrbtenice.

Namen: Oceniti vzdržljivost ledvenih mišic.

Ocenjevalna lestvica:

	Starostne skupine									
Percentili	19 - 29		30 - 39		40 - 49		50 - 59		60 +	
	M	Ž	M	Ž	M	Ž	M	Ž	M	Ž
75	130	126	123	111	95	87	80	83	60	40
50	88	74	73	73	55	45	48	37	22	23
25	55	49	45	45	35	29	22	18	11	7

S temi tremi testi boste lahko grobo ocenili svoje sposobnosti. Obstaja veliko testov, tudi več testov za testiranje enake sposobnosti, zato ne bodite začuden, če boste odkrili še kopico podobnih testov z drugačnimi preglednicami. Namen članka je bil predvsem ta, da lahko

doma sami na hitro preverimo svoje najbolj osnovne telesne sposobnosti.

Na čem bomo torej delali?

Mag. Anže Kosmač, kineziolog

Viri: Jakovljevič, M., Knific, T., in Petrič, M. (2019). Testiranje telesne pripravljenosti odraslih oseb: priročnik za preiskovalce. Nacionalni inštitut za javno zdravje; McIntosh, G., Wilson, L., Affleck, M., & Hall, H. (1998). Trunk and lower extremity muscle endurance: normative data for adults. J Rehabil Outcome Meas, 2(4), 20-39; Ritchie, C., Trost, S. G., Brown, W., & Armit, C. (2005). Reliability and validity of physical fitness field tests for adults aged 55 to 70 years. Journal of Science and Medicine in Sport, 8(1), 61-70.

Začetek poletja in nasveti za krepitev energije srca

V začetku maja se je po kitajskem koledarju energijsko že začelo poletje, čas elementa ognja in notranjega organa srca. Morda se sliši nekoliko nenavadno, vendar je 21. junij (ko se po našem koledarju poletje komaj začne) dejansko že vrhunec poletja. Kako to vemo? Sonce (energija janga) ima na dan poletnega sončnega obrata oziroma solsticija največjo moč, saj je dan najdaljši in noč najkrajša. Po tem obratu se začne dan krajšati in moč energije janga oziroma sonca manjšati. Začne se krepiti moč energije jina in noč se začne daljšati.

Srce je povezano s tankim črevesjem in osrčnikom, na obrazu je povezano z jezikom in konico nosu, srčna energija pa se odraža tudi z žarom v očeh in širokim nasmehom. Energija janga dosega svoj vrhunec v času poletja, čez dan pa svoj vrhunec dosega opoldne oziroma zaradi premika ure na poletni čas pri nas ob 13. uri. Zato je pomembno, da se v tem času, posebno poleti, umirjamo, veliko pijemo in ohlajamo svoj organizem.

Barva srca je rdeča barva in v tem času v naravi že zorijo sadovi, ki podpirajo energijo ognja oziroma z obilico vode umirjajo pretirano ognjeno energijo. Lahko si že privoščimo sveže utrčano redkvico, jagode cvetijo, čakajo nas maline, pozneje v poletnem času tudi paradižnik, lubenice, kumare, buče vseh vrst... Ti sadovi imajo vsi tudi veliko vode.

Narava nas tako zelo podpira, da nam vsak trenutek daje natanko tisto, kar potrebujemo. V poletnih dnevih, ko je prisotna veliko energije janga, veliko ognja, veliko vročine, nam narava ponuja sadove rdeče barve z veliko vode, ki pogasi preveliko količino ognja in nas ohladi. Element vode nadzoruje element ognja, in tako kot se poleti radi ohladimo v hladni morski ali rečni vodi, radi pojemo hrano, ki nas ohladi. Hrana, bogata z vodo. V poletnem času si torej privoščimo obilico hrane rdeče barve z veliko vode.

Pomembno je tudi, da pijemo veliko vode sobne temperature. Naš organizem hladi tudi zeleni čaj (medtem ko ga črni čaj pogreje), zato je v deželah, kjer je podnebje vroče, topel zeleni čaj z meto priljubljena pijača, saj naš organizem prijetno hladi.

Srce je kralj naših notranjih organov, ne samo v fizičnem, ampak tudi v čustvenem smislu. Ohranja namreč naš notranji mir in harmonijo. Ko je element ognja v ravnovesju, se to izraža v veselju, ra-

dosti, navdušenju nad življenjem, igrivosti, strastnosti, zadovoljstvu, občutku svobode in zaupanja, zrelosti, naši odnosi so intimni, odprti in nežni, naše izražanje je jasno in lahko postavljammo jasne meje. Za več nasvetov, kako okrepiti energijo srca in ognja, obiščite blog Začetek poletja in nasveti za krepitev energije srca na spletni strani www.potsrca.si. Želim vam srčno poletje.

Mag. Mojca Tavčar, dao vaditeljica in učiteljica hatha joge

Trije nasveti za srčno poletje

- Vrline srca so spoštovanje, samospoštovanje, radost, veselje, navdušenost nad življenjem, samozavest, skromnost. Vsak dan napolnimo srce s temi vrtilinami, in naše srce bo vitalno in močno.
- Smeh krepi energijo srca, zato se v poletnih dneh veliko smejmo.
- Delajmo, kar nas srčno veseli in ob čemer se nam iskrijo oči. To bo okrepilo našo srčno energijo.

Društvo Pot srca vabi na spletne vadbe in vadbe v živo!

Dobrodošli na vadbi, kjer boste prisluhnili svojemu telesu, prebudili stik s sabo, svojim telesom, dušo in umom. Telo boste sprostili in napolnili s pozitivno energijo, dušo boste napolnili s svetlobo in ljubeznijo, svoj um pa boste nežno umirili in zbistрили.

SPLETNE VADBE: Joga za dobro počutje – spletna vadba; Šola Belih tigrov – Prebuditel in nega ženske energije; Joga & nega ženske energije – brezplačna vadba z Mojco

DELAVNICE V ŽIVO: Regenerativna joga z eteričnimi olji: sobota, 29. maj, 10.00–12.30; Vabljeni tako začetniki kot izkušeni!

Prijave in informacije: 041 821 401, drustvopotsrca@gmail.com, www.potsrca.si in Facebookova stran Društvo Pot srca, kjer spremljate tekoče informacije o vadbah in delavnicah in se prijavite na e-novice.

Poganjek namesto piva

Daleč daleč preden so ga uporabljali za pivo, so ga imeli za hrano. Obirali so ga v naravi in iz njega pripravljali vse sorte jedi. Tako razkrivajo arheološki ostanki.

Hmelj, gojeni in divji, pripadata isti vrsti, *Humulus lupulus*, le po sorti se razlikujeta med seboj. Slovenija je tudi danes ena največja pridelovalka hmelja na svetu. Poleg njegovih nasadov pa ga lahko najdemo divje rasti po vsej Sloveniji. Raste v mejicah, tako imenujemo meje med travniki in njivami, ki jih na Mengeškem polju močno primanjkuje, le tu in tam najdemo kakšno. Na mejicah so se zasadile grmovnice in drevesa, na njih pa so svoj življenjski prostor našle številne žuželke in ptice. Tako se je občutno povečala biodiverziteteta in s tem odpornost našega okolja proti vremenskim ekstremom.

Hmelj ni nujno vezan na potoke, reke in močvirnate travnike. Zadosčuje mu, da ima oporo grmovnic in dreves, po katerih se vzpenja celo več kot deset metrov visoko. V Trzinu in okolici je zelo pogost. Spoznali ga boste po lanskoletnih olesenelih vejah, ki so ostale tudi potem, ko je hmelj pobrala zima, in zdaj tvorijo nekatere ovojke okoli drevesnih krošenj. Nekateri temu pravijo šavje – a le tisti, ki hmelja ne poznajo in ne vedo, kako uporaben je lahko v kulinariki.

Hmelj v prehrani močno presega njegova uporaba v pivovarstvu. Včasih so ga uporabljali tudi za izdelavo blaga in papirja. Pri hmelju spomladi obiramo njegove poganjke, pozno poleti in jeseni pa cvetne storžke ženskih rastlin. Ti so po okusu zelo grenki in se v prehrani ne uporabljajo. Namenjeni so izdelavi piva in pripravi zeliščnih pripravkov. Ti so zelo različni, vodni ali alkoholni izvlečki ali dvojne tinkture. Velikokrat iz njih naredijo blazinice, v katerih so posušeni storžki. Prodajajo jih kot prehranska dopolnila za lajšanje in zdravljenje nespečnosti, nemira, tesnobe in razdražljivosti. Sušeni storžki se pripravijo v čaju in se dopolnjujejo z drugimi rastlinami, ki učinkujejo podobno, na primer z baldrijanom, sivko, meto ali šentjanževko. Hmeljevi storžki imajo več učinkovin, ki delujejo zdravilno. Eterična olja v njih vsebujejo več kot sto različnih terpenov. Najbolj znan je lupulin. Zdravilno delujejo tudi grenčine, flavonoidi, katehini in druge učinkovine.

Poganjki hmelja pa vseh teh učinkovin nimajo in torej ne učinkujejo tako zdravilno kot storžki. Prav tako poganjki hmelja nimajo toliko grenčin in so zelo prijetnega okusa, zato jih veliko uporabljamo v kulinariki. Meni najljubša jed so popečeni na olju, rahlo posoljeni in zaliti s pomarančnim sokom. Taki so resnična dobrotta, ki se je ne branijo niti najboljše restavracije na svetu. Vrhunski kuharji imajo zelo radi hmelj. Pomembno pa je, da hmeljeve poganjke uporabljamo sveže. Že po kakšnem dnevu neprimerne hrambe lahko izgubijo svojo svežino in postanejo pusti. Zato jih sveže nabrane postavimo v vazo, da tako hrustljavi počakajo na uporabo. Danes prilagamo recept, ki ga z veseljem pripravijo in pojedjo tudi otroci.

Hmeljevi poganjki vsebujejo veliko antioksidativnih polifenolov, veliko več vitamina C kot limona in nekaj dragocenih mineralov in mikroelementov. To pa pomeni, da se po kosilu s hmeljem ne bomo počutili utrujeno in uspavano, ampak bodo naši možgani dobro prekravljeni in bomo lažje ohranjali zbranost.

Besedilo in foto: dr. Katja Rebolj, www.katjarebolj.com

Recept: Anja in Tina Rebolj

Zvitki iz hmeljevih poganjkov

Sestavine:

- masleno ali listnato testo
- pest svežih hmeljevih poganjkov
- sir za pico
- jajčni beljak
- sezamova semena

Postopek: V naravi nabereemo hmeljeve poganjke. Masleno ali listnato testo razvaljamo nekaj milimetrov debelo. Narežemo ga na kvadrate velikosti 10 cm. Nanje položimo hmeljev poganjek, če je prevelik, ga prelomimo na pol. Potresemo ga s sirom za pico in nasprotno robove prepognemo drug čez drugega. Zvitke položimo na pekač, premažemo z jajčnim beljakom in potresemo s sezamovimi semeni. V ogreti pečici pri 200 stopinjah pečemo 10 minut. Počakamo, da se zvitki malo ohladijo, in jih pojedemo.

KMETIJSKA ZADRUGA
METLIKA

Iščemo prevoznike, samostojne podjetnike za razvoz pijače in hrane gostincem na območju Ljubljane z okolico.

Če vas to delo zanima, nam pišite na naslov:
uros.krafogel@kz-metlika.si ali nas pokličite na
tel. št. 041 861 796.

Kmetijska zadruga Metlika z.o.o., Cesta XV. brigade 2, 8330 Metlika

Na hladnem kot že dolgo ne

Pospravili smo tudi osrednji mesec meteorološke pomladi, ki pa je bil vse prej kot spomladanski. Nekako tako, kot se v zadnjem času obnašajo do nas domači vladarji, se je minuli mesec tudi vreme, saj nas je pogosto pustilo na hladnem! Tudi ko so se sredi meseca nazadnje le nekoliko sprostili proticovidni ukrepi in smo se že videli v kratkih rokavih na terasah, dejansko ni bilo o tem ne duha ne sluha. Kratke rokave ste lahko zavihali le tisti, ki ste že prišli na vrsto za cepljenje, ker ste bodisi »kritični« (vaš poklic oziroma zaposlitev spada v tako imenovano kritično infrastrukturo) ali pa dovolj stari. Čeprav ste potem na cepljenju ugotovili, da so bili že zdavnaj cepljeni mlajši in manj »kritični« od vas in ne samo vodilni ali le določen del zaposlenih, temveč kar vsi zaposleni v katerem od podjetij, javnih ustanov in kar je še takih z nacionalno cepilno strategijo (ta se spremeni vsakih nekaj dni ...), določenih prednostnih skupin prebivalstva. Na koncu človek res ne ve, kdo je večji in pravi cepec – tisti, ki se je že cepil; oni, ki se (še) ni, pa se še bo; ali pa morebiti kar naši narodni »strategi«, ki vse skupaj vodijo oziroma usmerjajo; ali pa nemara celo »anticepilci«? Kakor koli že, vsaj Kekec je vedel, zakaj je rekel Rožletu, da je cepec ...

Vrnimo se raje na trdna znana tla vremenske usode, ki so bila kljub pregovorno muhastemu slovesu aprila precej bolj predvidljiva kot pa protikoronski in cepilni ukrepi ter njihovo trajanje in strukturiranje. Letošnji april je bil v znamenju hladnega vremena in najhladnejši v zadnjega skoraj četrto stoletja, natančneje po letu 1997. Povprečna mesečna temperatura zraka je bila za okrog dve stopinji Celzija nižja od dolgoletnega povprečja, to je povprečja zadnjih 30 aprilov. Podobno hladni kot letošnji so bili sicer aprili pred pol stoletja, natančneje v 70. letih 20. stoletja. Ker nekako od takrat tudi beležimo naraščanje temperature zraka, še močnejše pa desetletje pozneje oziroma od 80. let prejšnjega stoletja dalje, nas je potemtakem letošnji april pošteno presenetil: poleg nizkih temperatur tudi obilne padavine, v gorah je ob koncu pomladi toliko snega, da bodo tamkajšnji izviri letos poleti le stežka presahnili. Izkazalo se je le sonce, saj nas je grelo celo nekoliko dlje od dolgoletnega povprečja. Od tega minimalnega presežka pa nismo imeli kaj dosti, na račun tega smo se nekaj popoldnevov čudili samim sebi, zakaj smo vzeli zjutraj s seboj plašč ali bundo in podobna topla oblačila. Letošnji april bomo še dolgo pomnili, razen če bo v prihodnosti več takih, kar pa je malo verjetno. Začel se je skoraj z »vročino«, nato pa je sledilo daljše obdobje hladnega vremena, dvakrat je pošteno snežilo v večjem delu države. Nato pa so se temperature v naših krajih spustile za ta čas leta globoko pod ledišče, vse do -6°C , po mrzasiščih pa vse do neverjetnih -21°C (Retje neuradno -26°C).

Marsikje je padel aprilski rekord minimalne temperature, v Črnomlju so ga »izboljšali« kar za šest stopinj: z -7°C na -13°C ! Šele v zadnji deka-

Včasih je treba na ogled tudi k nekoliko bolj oddaljenim sosedom. Na sliki je manjše kraško polje v Ponikvah pri Preserju pod Krímom: kadar na robu polja izvira več vode, kot pa je lahko na drugi strani ponikne, je polje začasno ozezerjeno. (Foto: Miha Pavšek)

di se je spet ogrelo na normalne temperature za ta čas. Kljub takemu vremenskemu sosledju dogajanju je bila povprečna količina padavin le rahlo presežena. Pozebe so bile katastrofalne, izšlo se je le jablanam in orehom, vsaj tam, kjer še niso cveteli, v urbanem okolju bo morda zrasla tudi kakšna češnja. Poglejmo še trzinske podrobnosti: šest hladnih dni aprila ni šala, 7. aprila je bila povprečna dnevna temperatura zraka celo pod lediščem ($-0,2^{\circ}\text{C}$). Kar pet zaporednih juter med 5. in 9. aprilom so bile najnižje izmerjene temperature zraka pod lediščem, trikrat celo $\leq -4^{\circ}\text{C}$! Imeli smo kar 16 padavinskih dni in celo za desetico smo presegli stolitrsko znamko na kvadratni meter. Dva dneva sta bila celo s snežno odejo (7. aprila je merila okrog pet centimetrov, na travi malo več kot na cestah ...) in z grmenjem oziroma nevihto, samo 12. in 13. aprila smo prejeli skoraj 40 mm ali več kot tretjino celomesečnih padavin. Povprečna aprilska temperatura zraka v Trzinu 2016–2020 je 12°C , letošnja pa je bila samo $8,8^{\circ}\text{C}$! Da bo mera polna, je bil najtoplejši prvi dan meseca, to je dan šaljivcev. Prvi dnevi maja kažejo, da se je vreme naposled le nehalo šaliti z nami, le kdaj mu bodo sledili naši vrhovni upravljavci? Tudi zanje bi bilo zanimivo vedeti, kako bi jim rekel Kekec ...

Miha Pavšek

VREMENSKA POSTAJA OŠ TRZIN (april 2021)			
Kazalec	Podatek	Datum/Niz	Ura/Obdobje
Povprečna temperatura zraka ($^{\circ}\text{C}$)	8,8	1.–30. 4.	mesec
Najvišja temperatura zraka ($^{\circ}\text{C}$)	26,5	1. 4.	14.57
Najnižja temperatura zraka ($^{\circ}\text{C}$)	$-4,1$	7. in 8. 4.	0.23 in 7.14
Največja dnevna T amplituda (razlika maks./min. T, v $^{\circ}\text{C}$)	21,7 (26,40/4,8)	1. 4.	0.00–24.00
Število dni s padavinami $\geq 0,2 / \geq 2 / \geq 20$ mm)	16 / 9 /	1.–31. 4.	mesec
Št. toplih / hladnih dni (maks. T zraka $\geq 25^{\circ}\text{C}$ /min. T zraka $\leq 0^{\circ}\text{C}$)	1 / 6 / 0	1.–31. 4.	mesec
Največja dnevna količina padavin (mm)	24,1	12. 4.	0.00–24.00
Mesečna količina padavin (mm/h)	110	1.–30. 4.	mesec
Količina padavin v letu 2021	318	1.1.–30. 4.	štirimesečje
Najvišja hitrost vetra (km/h) / smer	49,9 / JV	5. 4.	16.41

Vir: Vremenska postaja OŠ Trzin (CZ Trzin), celoten arhiv na <http://trzin.zevs.si>.

Strelka z zračno puško, Suzana Lukić

»Že kot majhna sem z iskricami v očeh pogledovala proti podiju«

Suzana je mlada nadobudna športnica, ki se že 13 let ukvarja s profesionalnim športnim strelstvom z zračno puško na 10 metrov. Prihaja iz Trzina, kjer živi že skoraj vse življenje. Osnovni šolo je obiskovala v Trzinu, nato je odšla na Gimnazijo in srednjo šolo Rudolfa Maistra v Kamnik. Trenutno piše diplomsko nalogo na Višji strokovni šoli za kozmetiko in wellness v Ljubljani. Meni, da streljanje z zračno puško sploh ni nevaren šport, vse, kar potrebuješ, je »le« ogromno zbranosti in discipline. Že sedmo leto zapored zastopa reprezentanco Slovenije in nam »pristreljuje« odlične uvrstitve.

Kako dolgo se že ukvarjaš s streljanjem z zračno puško?

Svojo pot sem začela v petem razredu osnovne šole, ko nas je kot razred takratni ravnatelj in hkrati trener športnega strelstva mlajših kategorij Franc Brečko popeljal na montažno strelišče v kletnih prostorih šole. Takrat mi je bil ta šport le konjiček in način preživljanja prostega časa s sošolkami. Po kar nekaj treningih in uspešno zadetih tarčah sem se kmalu zatem včlanila v Strelsko društvo Trzin.

Si se za ta šport odločila zaradi adrenalina?

Sprva sem si tudi sama predstavljala, da je ta šport bolj »za fante« in malce bolj nevaren, vendar sploh ni tako. Večina jih takoj pomisli na prizore iz raznih akcijskih filmov, vendar je v resnici ta šport bolj statičen in umirjen. Glavni cilj vsakega strelca na treningih in tekmovanjih je zadeti 60 čistih centrov, za katere ima vsak posameznik na voljo 60 nabojev. Tu pa je najpomembnejše, da si za vsak naboj

(foto: osebni arhiv)

Mirnost in zbranost med tekmo (foto: osebni arhiv)

kar najbolj zbran, kar pomeni, da se z različnimi psihološkimi tehnikami poskušaš kar se da sprostiti in znižati utrip za uspešen zadetek v sredino. Meni je največji čar to, da ko sem na treningu in poskušam zadeti sredino tarče, odmislim vse skrbi. V tem najbolj uživam.

Ali je zračna puška težka, jo je težko držati na enem mestu?

Če primerjam svojo standard zračno puško z malokalibrsko, ki lahko tehta tudi do sedem kilogramov, ni težka, saj ima zgolj od štiri do pet kilogramov. Sta pa potrebna čas in zadostna količina treningov, da se telo in mišice privadijo na točno določeni položaj puške. Tukaj so nam v veliko pomoč tudi oprema in kondicijski treningi. Sama izvajam še vaje za stabilizacijo trupa in ravnotežje.

Potrebuješ kakšno posebno opremo za streljanje z zračno puško?

Puškarji se od pištolarjev razlikujemo v tem, da imamo točno določeno opremo, saj je tudi puška sama po sebi težja. V veliko pomoč nam je strelski jopič, sestavljen iz tršega materiala, saj nam ščiti hrbet. Imamo tudi posebne hlače, čevlje, rokavico ter razne dodatke, na primer šilt, očala, pas, meter, in seveda razne dodatke pri orožju, to pa je odvisno od vsakega posameznika.

Katere vrline se ti zdijo pomembne pri streljanju z zračno puško?

Najpomembnejše so mirnost, vztrajnost in pa zbranost.

Kakšen je tvoj najboljši rezultat pri streljanju?

Pred dvema letoma sem postavila kar nekaj državnih rekordov, in sicer v kvalifikacijah na 40 nabojev – 418,3 kroga; na 60 nabojev – 624,9 kroga, v disciplini mešanih parov – 827,3 kroga ter v finalnem delu – 250,4 kroga. Prispevala sem tudi k najboljšemu ekipnemu rezultatu reprezentance na mladinskem svetovnem prvenstvu z zadetimi 1857,2 kroga. Moj osebni najboljši rezultat s treninga pa je maksimalno zadetih 60 centrov s 60 metki.

Katerih tekmovanj si se že udeležila in na katero uvrstitev si najbolj ponosna?

Vsako leto se kot klub udeležujemo najmočnejše 1. A državne lige in se kot ekipa borimo za sam vrh. Udeležujem se državnih prvenstev, kjer sem kadetska in mladinska državna prvakinja, ter raznih mednarodnih tekmovanj, kjer sem denimo na enem izmed večjih tekmovanj v Beogradu med svetovno elito zmagala in osvojila trofejo Beograda. Najbolj sem ponosna na evropsko prvenstvo v madžarskem Gyoru, kjer sem osvojila deseto mesto, ter na 12. mesto na svetovnem univerzitetnem prvenstvu v Maleziji.

Katero tekmovanje ti je najbolj ostalo v spominu in zakaj?

Vsekakor ne bom nikoli pozabila mednarodnega tekmovanja v Beogradu 2019, kjer sem pred vso svetovno konkurenco stala na zmagovalnem odru. Že nekaj let pred tem sem se še kot majhna udeleževala te močne tekme in z iskricami v očeh pogledovala proti podiju. Občutki takrat? Neopisljiva sreča, dolgotruden trud se je končno poplačal.

Se nameravaš s streljanjem z zračno puško ukvarjati tudi v prihodnosti?

Še naprej bom zastopala barve kluba, v prihodnosti pa ni izključena tudi možnost treniranja mlajših kategorij.

In kaj na koncu želiš sporočiti trzinski mladini?

V življenju kot v športu je veliko vzponov in padcev, vendar če si nekaj močno želiš in imaš jasno zastavljene cilje, se ti bo ves trud poplačal in nekoč boš uresničil svoje sanje.

Nina Rems

Tekma športnega strelstva z zračno puško (foto: osebni arhiv)

Ali smo res nemočni ali smo se tega le naučili?

Motivacija je eden od najpomembnejših mehanizmov, ki vplivajo na to, kaj počnemo danes, in tudi na to, kaj bomo počeli jutri. Pretekle izkušnje nas oblikujejo – iz njih se učimo in prenašamo svoje znanje v nove položaje. Težava nastane, ko se naučimo, da nad nekim negativnim položajem nimamo nadzora in ga ne moremo spremeniti. Smo v nevarnosti, da se naučimo biti nemočni, pasivni in demotivirani.

Prejšnji mesec smo pisali o tem, da je motivacija vsako vedenje, ki je usmerjeno k doseganju cilja in močno vpliva na to, kaj počnemo in kako. Povedali smo nekaj tudi o tem, zakaj nam motivacije včasih »zmanjka« in kako se s tem spopasti. Tokrat bomo stopili korak dalje in osvetlili, kako je motivacija v sedanjosti odvisna od prejšnjih izkušenj, ter pogledali, ali se nemoči nemara ne priučimo. Kajti vsega, česar smo se naučili, se je mogoče tudi od-učiti, kajne!?

Kako motivirani smo, je torej odvisno od naših prejšnjih izkušenj, in sicer predvsem od tega, v kolikšni meri smo v preteklosti obvladovali položaje, v katerih smo se znašli. Kadar posebne razmere vodijo v demotivirano vedenje, se pojavi naučena nemoč. Naučena nemoč je kot psihološki koncept prvi definirali Seligman, ko je na psih preučeval načela učenja. Psi je zaprl v kletke, iz katere niso mogli zbežati, in jim zadal srednje boleč električni šok. Najprej so psi skušali iz kletke pobegniti, po nekaj poskusih pa so se nehali upirati in začeli pasivno sprejemati električne šoke.

Podobno kot psi se na neobvladljive položaje odzovemo tudi ljudje. Težava se še poglobi, ko se nemoči dejansko začnemo učiti in jo prenašamo v nove položaje. Ko naletimo na nov položaj, kjer sicer je neprijeten dražljaj, vendar mu lahko ubežimo, bomo zaradi pretekle izkušnje manj dejavni. V prvotnem položaju smo se namreč naučili, da s svojim vedenjem ne moremo spreminjati stanja, zato se niti ne trudimo – iz kletke ne pobegnemo, čeprav so vrata na stežaj odprta. Naučena nemoč sčasoma sicer upada, vendar lahko dolgotrajna izpostavljenost neobvladljivemu položaju vodi v kronično naučeno nemoč. Seligmanov eksperiment je tako vodil do novega odkritja – kadar smo soočeni s stanjem, v kateri negativnim posledicam ne moremo ubežati, se naučimo, da smo nemočni.

Zaradi naučene nemoči se lahko soočimo z nekaterimi motnjami tako v motivaciji kot tudi v kogniciji. Lahko imamo težave na področju doživljanja čustev in zanimanja za vsakodnevne dejavnosti, lahko pa se tudi težje osredotočimo in slabše rešujemo težave. Koncept naučene nemoči je povezan še s številnimi duševnimi motnjami, kot so depresija, anksioznost in posttravmatska stresna motnja. Pri depresiji na primer se žrtev pogosto počuti nemočno, saj neprijetni simptomi vztrajajo kljub njenemu trudu. Sčasoma se tako neha truditi in iskati pomoč.

Zaradi naučene nemoči se torej pasivno odzivamo na okolje, saj ne verjamemo, da ga lahko spremenimo. V vsakdanjem življenju to pogosto opazimo v šoli – če imajo učenci občutek, da s svojim trdom in učenjem ne uspejo izboljšati svojih ocen, se pogosto nehajo učiti.

V današnjem času smo še posebej v nevarnosti, da postanemo demotivirani. Znašli smo se namreč v položaju, ko na nas vpliva negativen dražljaj (epidemija), na katerega ne moremo vplivati, ga odstraniti ali obvladati. Nimamo nadzora nad številom okuženih, sprejemanjem ukrepov in rastočo brezposelnostjo. Postajamo vse bolj pasivni, saj druge možnosti nimamo, in spremljamo dogajanje s svojega kavča. Epidemija je problematična predvsem zato, ker traja že dolgo časa. Kot vemo, lahko dolgotrajna izpostavljenost neobvladljivemu stanju vodi v kronično nemoč, zato moramo poskrbeti, da po krizi ne bomo ostali (p)ostali pasivni in demotivirani.

Treba je vedeti, da si lahko pomagamo. Predvsem je pomembno, da se učimo obvladovanja okolja ter krepimo svojo asertivnost in neodvisnost. To storimo tako, da se vključujemo v dejavnosti, v katerih

(vir: pixabay)

imamo občutek nadzora – na primer odločimo se, da bomo v enem tednu prebrali debelo knjigo. Poleg tega pa se tudi trudimo, da sami sebi dogodke konstruktivno razlagamo – če na primer dobimo slabo oceno, analiziramo, zakaj se je to zgodilo (morda smo se premalo učili, nismo prebrali vse obvezne literature ali pa smo teden pred preverjanjem znanja premalo spali). Tako vzpostavimo pozitivni notranji dialog in prevzemamo nadzor nad tem, kar se nam dogaja. Z okrepljenim občutkom nadzora nad svojim življenjem se tako zmanjša tudi tveganje, da bi ostajali v naučeni nemoči.

Zoja Anžur, študentka psihologije

Viri: Kobal Grum, D., in Musek, J. (2009). Perspektive motivacije. Ljubljana: ZZFFUL; Learned helplessness. (b. d.). Psychology Today. Pridobljeno s <https://www.psychologytoday.com/us/basics/learned-helplessness>; Olson, A. (2014). Learned helplessness as a correlate of psychosis. Psychology Today. Pridobljeno s <https://www.psychologytoday.com/us/blog/theory-and-psycho-pathology/201401/learned-helplessness-correlate-psychosis>

TV - INTERNET

**Slovenski in tuji TV programi z Limbarske gore
in Krvavca - Kržišča. Brezžično do objekta!**

ZANESLJIVO IN UGODNO!

- TV od 16€, INTERNET od 13€, MOBILNA TEL. od 5€/m.
- Najbolj gledani kabelski programi s SLO podnapisi, tudi v HD
- INTERNET in IPTV signal tudi s kamn. gradu, Krma, Ambroža, Vel. Planine, Zg. Javoršica, Kališča, Rožična, Porebra, Sr. vasi, Črnivca, Slivne, Sv. Miklavža

 040 997 007
www.zvezdatv.si

SERVIS LCD TV

Vstopite v časovni stroj in doživite preteklost

Medobčinski muzej Kamnik z enotami: Galerija Miha Maleš, galerijo Pogled, Rojstno hišo Rudolfa Maistra ter Jefačnikovo domačijo v Trzinu, svojim obiskovalcem že vrsto let ponuja številne andragoško-pedagoške programe. Iz leta v leto izboljšujemo tudi pogoje za gibalno in senzorno ovirane. V bogati pedagoško – andragoški ponudbi pa smo tudi sicer zelo prilagodljivi. Vedno poskušamo prisluhniti željam in potrebam javnosti.

Pri ogledu vseh naših razstav (tudi v Jefačnikovi domačiji) je potrebno vključiti vsa čutila. Vodila razstav in muzejskih programov so: poskusi, vživi se, doživi, naredi, vonjaj, potipaj, pobožaj, poslušaj... Po razstavah in pedagoških kotičkih obiskovalce vodi maskota »Kam'nček«. Obiskovalcem pove, kje se sme kaj pobožati, kje igrati, kje poslušati, risati ... Interaktivni zasloni na dotik omogočajo poglobljeno branje o določenih temah, predmetih, najdbah, zgodovinskih obdobjih. Bolj slušnim tipom obiskovalcev posodimo avdio vodnike s katerimi se sprehajajo po stalnih razstavah. Na voljo so v slovenskem in angleškem jeziku. Izboljšali smo fizično dostopnost (klančine v muzeju, talne oznake, držalo za WC ipd), Rojstna hiša R. Maistra pa je bila ob prenovi koncipirana tako, da je popolnoma dostopna. Gibalno ovirani si prav tako brez težav ogledajo Jefačnikovo domačijo in stalne razstave v njej. Vodnike po razstavah so nam na zavodu IRIS prevedli v brajico, tako da jih lahko berejo tudi slepi.

Za vse zainteresirane, že od leta 2002 v Galeriji Miha Maleš deluje Umetnostnozgodovinski študijski krožek. Z kustosinjo za umetnostno zgodovino se zainteresirani družijo na vsakih 14. dni, ko imajo predavanja ali pa gredo na ogled drugih razstav v sorodne galerije in muzeje ipd. Vabljeni tudi Trzinski upokojenci.

Korona nam jo je sicer zagodla, ampak, ko bo spet dovoljen normalen obisk, vam bomo z veseljem ponudili številne programe. Podrobno jih lahko pogledate na muzejski spletni strani, v rubriki izobraževanja (<https://www.muzej-kamnik-on.net/izobrazevanja/>). Vsi programi so oblikovani v lične pdf knjižice, ki lahko tudi natisnete (npr. https://www.muzej-kamnik-on.net/wp-content/uploads/2019/03/odrasli_web.pdf ali za družine: https://www.muzej-kamnik-on.net/wp-content/uploads/2018/06/druzine_web.pdf).

Med najbolj zanimivimi so delavnice: Mamut – naš sosed iz ledene dobe, Od gline do kovine (meljemo žito na žrmlje, tkemo, spoznavamo poklic arheologa ipd.), Na dvorišču rimske vile (se oblečemo v Rimljane, se igramo rimsko šolo, učimo latinsko, izdelujemo lovorove venčke, sandale ipd.), na delavnici Vitezi in pomočniki (spoznamo življenje na gradu, viteze, oborožitev, grajske dame, izdelujemo srednjeveške igrače, nakit ...), Pastirc pa prau – juhej, juhej je delavnica namenjena spoznavanju pastirskega življenja na Veliki planini (izdelujemo trniče, slane kruhke ...) itd. V galeriji se je mogoče portretirati, risati mestne vedute, krajine v različnih risarsko-slikarskih tehnikah, v Maistrovi hiši pa se igrati na Mistrov vrtljak (kviz) ali spoznavati Zgodovino, ki mine ... Za Trzince in seveda za vse, ki bi to želeli, pa je na voljo sprehod po učni poti Onger,

ki ga s posebnimi programi in delavicami vodi geografinja in naravovarstvenica Maja Brozovič.

V rubriki posebna izobraževanja ponujamo tematska predavanja, muzej na obisku in praznovanja rojstnih dni, ki so drugačna in zanimiva. Otroci »vstopijo« v časovni stroj – preselimo se v zgodovinsko obdobje: v prazgodovino, antiko, srednji in/ali novi vek, v barok ipd. S pomočjo velikih risarskih ilustracij otroci spoznajo, kako in kje so ljudje živeli, kako so se oblačili, kaj so jedli, s čim so se ukvarjali, kaj so izdelovali. Na rojstnih dnevih iščemo zaklade s pomočjo namigov (tudi v temi, z lučkami, ki jih prinesejo s seboj), izdelujemo izdelke, predvsem pa se učimo o preteklosti, dediščini na zabaven in drugačen način.

Edinstvena lokacija muzeja in grajskega kompleksa Zaprice ponuja imenitne priložnosti za osebna praznovanja, poslovne, strokovne ali slavnostne dogodke. Akustični grajski salon je čudoviti prizorišče za koncerte, glasbene nastope, organizacijo konferenc, seminarjev, porok ipd. Grajski travnik in ambient med kaščami sta odlični prizorišči za nepozabne poroke. Tako zaradi ambienta, kot tudi čudovitih vedut na mesto Kamnik. V okviru katerega kotli dogodka v muzeju ali mestu, si lahko ogledate naše razstave (z vodniki ali brez). V muzejski trgovini pa lahko izbirate med bogatimi katalogi in spominki. Za manjše dogodke je mogoče najeti tudi prostore v Galeriji Miha Maleš in v Rojstni hiši Rudolfa Maistra.

V Kamnik in naše enote je odslej mogoče priti tudi s sobotnim vlakom. Izkoristite čudovito srednjeveško mesto in njegovo izjemno bogato ponudbo za sobotni izlet. Ne bom vam žal. Vsak dan med 7. in 16. uro nas dobite na telefonski številki: 01/ 831 17 662, za ogled Jefačnikove domačije pa pokličite 031 668 615. Vljudno vabljeni.

**Janja Železnikar, kustos. Arheologinja,
Medobčinski muzej Kamnik**

Spomnimo, Medobčinski muzej Kamnik letos praznuje 60 let.

ZAHVALA

Prazen dom je in dvorišče,
naše oko zaman te išče,
ni več tvojega smehljaja,
le delo tvojih rok ostaja.

Svojo življenjsko pot je v 91. letu starosti sklenila naša draga mama, babi, prababica, sestra in teta

DORA BRADAČ.

Iskrena hvala vsem sorodnikom, prijateljem in znancem za izrečena sožalja, tople besede, podarjeno cvetje in sveče.

Iskreno se zahvaljujemo dr. Gačeši, paliativnemu timu z Jesenic, dr. Babič, župniku za poslovilni obred in sveto mašo in gospe Adi Mušič za poslovilni govor, pogrebni službi Vrbančič in pevcem skupine Krt za odpete poslovilne pesmi.

Hvala vsem, ki ste jo pospremili na njeni zadnji poti.

Žalujemo vsi njeni

ZAHVALA

tam nekje je svetloba
je češnjev cvet
in ves svet na novo objet

Dragi Minki Barber v spomin

(10. 11. 1926 – 23. 4. 2020)

Leto, odkar si se poslovila za zmeraj, je naokoli. Na nagrobniku groba, kjer so pokopani tvoji dragi, je zapis o trajanju tvojega življenja. Odslej si z njimi.

Mi pa, ki smo te poznali, se, ko gremo mimo tvoje hiše, spomnimo gospe s prijaznim nasmehom in toplim pogledom. Tvoje sočutne besede odzvanjajo v nas in nas vabijo, da razmišljamo o osebi, v kateri je bivala tvoja osamljena duša.

Minka, z nami si, ker nas vežejo lepi spomini nate, le tvoje besede so se za vedno izgubile v vetru.

Tvoji prijatelji iz Trzina

Komisija za mandatna vprašanja, volitve in imenovanja Občinskega sveta Občine Trzin na podlagi Zakona o medijih (Uradni list RS, št. 110/06 – uradno prečiščeno besedilo, 36/08 – ZPOMK-1, 77/10 – ZSFCJA, 90/10 – odl. US, 87/11 – ZAVMS, 47/12, 47/15 – ZZSDT, 22/16, 39/16, 45/19 – odl. US in 67/19 – odl. US) in 19. člena Odloka o zagotavljanju obveščanja javnosti o delu Občine Trzin in glasilu Občine Trzin (Uradni vestnik Občine Trzin, št. 6/08 uradno prečiščeno besedilo, 8/12, 3/15, 11/16, 8/20 in 9/21) objavlja

**JAVNI RAZPIS
ZA IZBIRO ODGOVORNEGA UREDNIKA
JAVNEGA GLASILA OBČINE TRZIN – ODSEV**

Za odgovornega urednika je lahko imenovan kandidat, ki:

- izpolnjuje pogoje iz 19. člena Zakona o medijih in ni član Občinskega sveta Občine Trzin, Nadzornega odbora Občine Trzin, župan Občine Trzin ali zaposleni v Občinski upravi Občine Trzin;
- ima najmanj VI. stopnjo izobrazbe družboslovne smeri in
- ob prijavi na razpis predloži programsko zasnovo glasila, ki vsebuje vsebinski načrt rubrik Odseva ter zagotovi o zadostnem številu stalnih sodelavcev.

Programska zasnova glasila mora biti pripravljena skladno z odlokom, ki ureja zagotavljanje obveščanja javnosti o delu Občine Trzin in glasilu Občine Trzin ter mora upoštevati finančna sredstva zagotovljena v Proračunu Občine Trzin. Naloge odgovornega urednika so

določene v Odloku o zagotavljanju obveščanja javnosti o delu Občine Trzin in glasilu Občine Trzin ter v Zakonu o medijih.

S kandidati, ki izpolnjujejo vse zahtevane pogoje, bo opravljen razgovor. Poglavitna merila za izbor odgovornega urednika bodo vsebinska kakovost programske zasnove in poznavanje Občine Trzin. Prednost pri izbiri bodo imeli kandidati z izkušnjami iz uredniškega dela.

Izbrani kandidat bo imenovan za dobo **štirih let**.

Prijava na razpis z ustreznimi dokazili in kratkim življenjepisom morajo kandidati poslati v zaprti ovojnici z opombo **»NE ODPIRAJ - Javni razpis – Odsev 2021«**, najpozneje do ponedeljka, **14. 6. 2021 do 13. ure**, na naslov: **Občina Trzin, Mengeška cesta 22, 1236 Trzin**.

Kandidati bodo o izboru obveščeni najpozneje v 8 dneh po sprejeti odločitvi.

Za morebitne dodatne informacije v zvezi z javnim razpisom pokličite na telefonsko številko 01/564-45-44.

Vse navedbe v moški slovnični obliki veljajo tudi za žensko slovnično obliko.

Številka zadeve: 430-0017/2021-1

Datum: 18. 5. 2021

Predsednica Komisije
Klavdija Tretjak, l. r.

Vse o obdelavi osebnih podatkov si preberite na www.trzin.si.

KULTURNO DRUŠTVO IVAN HRIBAR
VABI NA 4. REVIJO

TRZINKA RECITIRA

**V nedeljo, 30. maja, z začetkom ob 14. uri
na ploščadi pred Centrom Ivana Hribarja.**

**PRIREDITEV BO POTEKALA V SKLADU Z
VSEMI UKREPI ZA PREPREČEVANJE OKUŽB.**

www.lekarnaljubljana.si

Veljavnost od 22. 4. do 7. 6. 2021

ZDRAVO

v mesec
ljubezni!

izbrano iz kataloga ugodnosti

PAPERMINTS PRŠILO

Osvežilno pršilo za usta z okusom mentola, s sladili, 12 ml.

redna cena: 2,63 €

cena s Kartico zvestobe

2,10 € + 1 POPUST: 20%

MANDLJEVO OLJE MALČEK

Za vsakodnevno nego dojenčka, 150 ml.

redna cena: 6,22 €

cena s Kartico zvestobe

4,98 € + 1 POPUST: 20%

MAGNEZIJ 300 MG

20 šumečih tablet

Prehransko dopolnilo ni nadomestilo za uravnoteženo in raznovrstno prehrano.

redna cena: 3,53 €

cena s Kartico zvestobe

2,82 € + 1 POPUST: 20%

MEDZOBNE ŠČETKE SILVERCARE

6 kosov v pakiranju

Medicinski pripomoček.

redna cena: 4,80 €

cena s Kartico zvestobe

3,84 € + 1 POPUST: 20%

STOP PRŠILO PROTI KOMARJEM IN KLOPOM

100 ml

Biocide uporabljajte varno. Pred uporabo vedno preberite etiketo in podatke o izdelku.

redna cena: 8,56 €

cena s Kartico zvestobe

6,85 € + 1 POPUST: 20%

PINCETA ZA KLOPE VITRY

Izdelana iz nerjavnega jekla, 1 kos.

redna cena: 12,15 €

cena s Kartico zvestobe

9,72 € + 1 POPUST: 20%

Za več informacij prelistajte nov **katalog ugodnosti** ali nas pokličitena brezplačno telefonsko številko
080 71 171

Cene s popustom iz ZDRAVO - kataloga ugodnosti veljajo v enotah Lekarne Ljubljana, specializiranih prodajalnah LL VIVA (v okviru razpoložljivega asortimana) in v Spletni Lekarni Ljubljana na www.lekarnaljubljana.si izključno ob predložitvi Kartice zvestobe Lekarne Ljubljana ter zahtevanega števila jabolk zvestobe, sicer veljajo redne cene. Slike so simbolične, popusti se ne seštevajo. Ponudba velja od 22. 4. do 7. 6. 2021 oz. do prodaje zaloga.

SERVIS LCD TV APARATOV

SHARP
KENWOOD
TELEFUNKEN
BLAUPUNKT
FINLUX JVC
TOSHIBA
HITACHI

AVS AUDIO
VIDEO
SERVIS

SERVISNI PARTNER ZA SLOVENIJO

Telefon: 01 729 13 03

Telefon: 01 729 13 04

E-pošta: avs.menges@iol.net

Internet: www.sharp-servis.si

Hribarjeva ulica 38, 1234 MENGEŠ

Delovni čas: od 9.-12. in od 15.-18. ure

HUBAT
25let

080 22 36

www.hubat.si

Za toplo zimo in pomlad
kurilno olje
dostavlja HUBAT

BREZPLAČEN PREVOZ ALI PLAČILO NA OBROKE

PIZZERIA
Olivia
TRZIN

Ljubljanska cesta 12 d, TRZIN

18. februarja smo
praznovali 8 let od
odprtja naše picerije!

Najlepša hvala za vašo
zvestobo!

Tel.: 083 872 718

Odprto: 10-23, nedelja zaprto (kuhinja 10-22)

Odlične pice po slovenskem domačem receptu v vašem priljubljenem lokalu!

Ob predložitvi izrezanega oglasa PIZZERIA OLIVIA je cena vsake naročene
pice samo 5,00 EUR. **NOVOST: družinska pica 10,00 EUR.**

AKCIJA VELJA DO 30. 6. 2021.

Brezplačno vam pripravimo vso dokumentacijo za pridobitev nepovratnih sredstev **Eko sklada**.

**NAJVEČJI SALON
OKEN IN VRAT
V SLOVENIJI.**

**Dobrodošli
v IOC Zapolje 1/3,
Logatec.**

**Kakovost in
konkurenčne
cene!**

Nagode d.o.o.,
IOC Zapolje 1/3, Logatec

m: 051 466 606, e: info@nagode.si
w: www.nagode.si

Vabljeni v naš razstavni salon vsak delavnik
med 7. in 16. uro, ob četrtnih do 18. ure

NOVI RENAULT EXPRESS VAN

139€ že za
/mesec+DDV*
5 let podaljšane jamstva za 99 € + DDV**

Renault Pro+, vaš zaveznik po meri

*Informativni izračun za finančni lizing je narejen na dan 14. 4. 2021 za Renault Express Van Furgon Blue dCi 75. Priporočena maloprodajna cena z že upoštevanim popustom in brez DDV znaša 11.020,00 €. Izračun je narejen za dobo odplačila 84 mesecev in upošteva polog v višini 1.347,10 €. EOM (efektivna obrestna mera), mesečni obrok in skupni znesek za plačilo se lahko spremenijo, če se spremeni katerikoli od elementov, upoštevanih pri izračunu. **V okviru akcije se stranka lahko odloči za podaljšano jamstvo (5 let ali 100.000 km, karkoli nastopi prej) po ceni 99€ brez DDV. Pridržujemo si pravico do napak. Velja preko Renault Financiranja. Ponudba velja do 30. 6. 2021. Slika je simbolna. Več informacij o ponudbi, nakupu in pogojih nakupa je na voljo na renault.si. Renault Nissan Slovenija, d. o. o., Dunajska 22, 1511 Ljubljana.

Renault priporoča Castrol

www.renault.si

Avtohiša REAL
Avtohiša Real d.o.o., Vodovodna c. 93, Ljubljana

01 5891 310
www.avtohiša-real.si

AVTO SET – SETNIKAR
Dragomelj 26, Domžale

T: 041 648 166
www.avtoset.si